

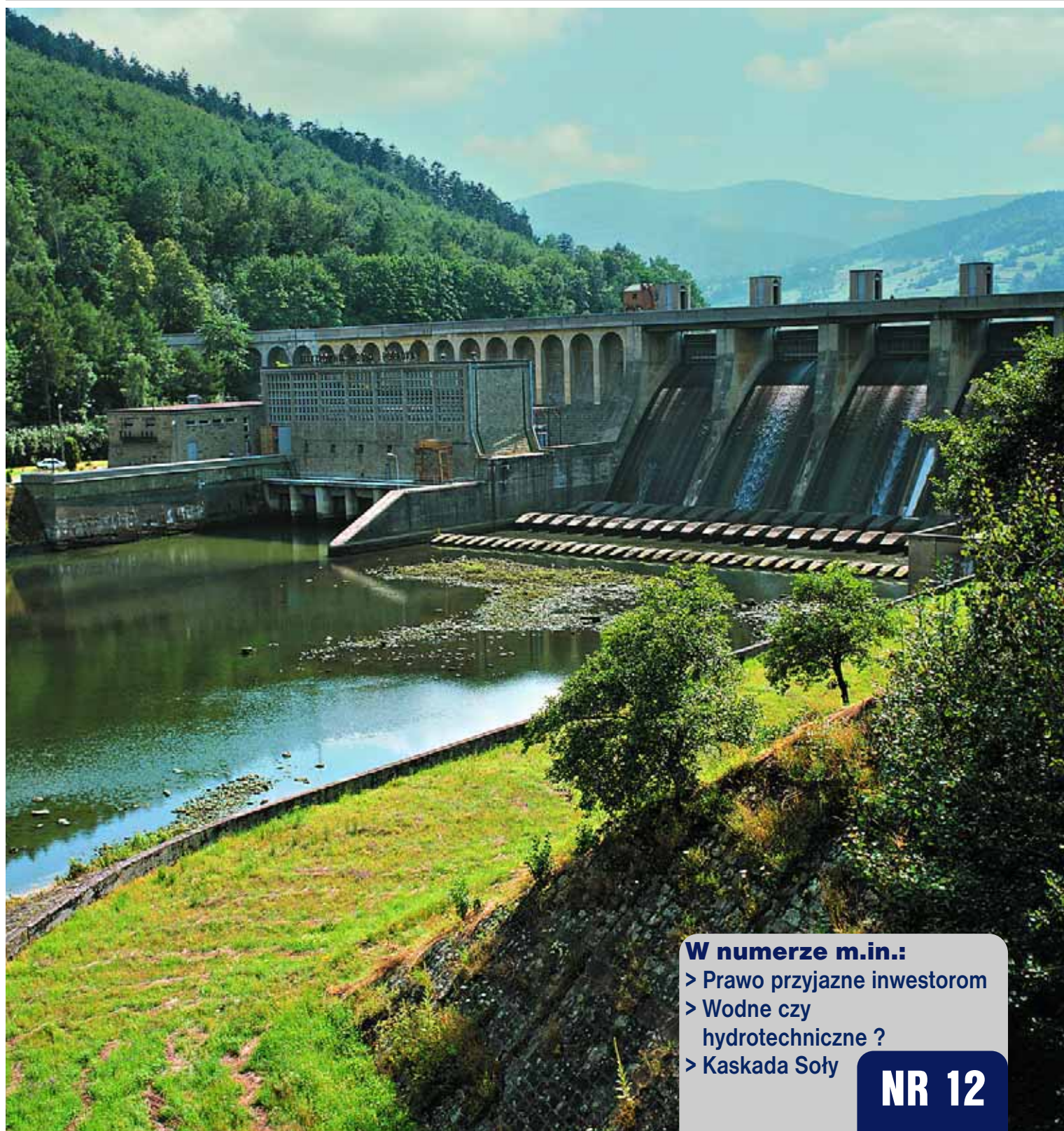
Budowlani

BIULETYN MAŁOPOLSKIEJ OKRĘGOWEJ
IZBY INŻYNIERÓW BUDOWNICTWA

WRZESIEŃ 2005

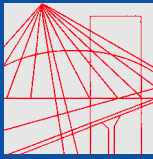
ISSN 1731-9110

W numerze m.in.:

- > Prawo przyjazne inwestorom
- > Wodne czy hydrotechniczne ?
- > Kaskada Soły

NR 12

**MAŁOPOLSKA OKRĘGOWA IZBA
INŻYNIERÓW BUDOWNICTWA (MOIIB)
w KRAKOWIE**

ul. WARSZAWSKA 17 (I piętro)
31-155 KRAKÓW
tel.: (12) 630-90-60, 630-90-61
fax: (12) 632-35-59
www.map.piib.org.pl
biuro czynne poniedziałek, środa,
piątek 9.00 – 14.00
wtorek, czwartek 12.00–18.00

Adres do korespondencji:
Małopolska Okręgowa Izba
Inżynierów Budownictwa w Krakowie
skrytka pocztowa 6
30-961 Kraków 5

Punkty Informacyjne w Tarnowie,
Nowym Sączu i Zakopanem
udzielają informacji
na temat działalności Izby oraz
przyjmują wnioski o wpisanie na listę
członków MOIIB w Krakowie

Tarnów, ul. Konarskiego 4

Terminy dyżurów:
wtorek i czwartek
w godz. od 15.00 do 17.00.
Tel. (014) 626-47-18.

Nowy Sącz,
ul. Kraszewskiego 44.

Terminy dyżurów:
trzy pierwsze czwartki miesiąca
w godz. 17.00 – 19.00
ostatni poniedziałek miesiąca
w godz. 14.00 – 17.00
Wiceprzewodniczący Rady MOIIB
pełni dyżur
w pierwszy i trzeci czwartek miesiąca
w godz. 17.00 – 18.00.

Zakopane, ul. Nowotarska 6 IIp.

Terminy dyżurów:
wtorki w godz. 11.00-13.00
czwartki w godz. 16.00-18.00
Tel. (018) 201-35-74.

Dyżury przewodniczącego Rady MOIIB
w każdy wtorek
w godz. 15.00 – 16.00
w siedzibie Izby

Dyżury sekretarza Rady MOIIB
w każdy czwartek
w godz. 16.00 - 17.00
w siedzibie Izby

Dyżur Okręgowego
Rzecznika Odpowiedzialności
Zawodowej
co drugą środę (parzystą)
w godz. 14.00 – 16.00

Dyżur przewodniczącego
Sądu Dyscyplinarnego
co drugą środę (parzystą)
w godz. 14.00 – 16.00

Dyżury członków Okręgowej
Komisji Kwalifikacyjnej
odbywają się w siedzibie Izby
w każdy czwartek
w godz. 15.00 – 18.00

Dyżur Przewodniczącego Okręgowej
Komisji Kwalifikacyjnej
lub jego zastępcy w sprawach
skarg i wniosków
– w każdy pierwszy czwartek miesiąca
w siedzibie Izby
w godz. 15.00 – 16.00

Punkt porad prawnych dla członków
MOIIB czynny w siedzibie Izby
w każdy wtorek
w godz. 17.00 – 18.00

Siedziba Małopolskiej Okręgowej
Izby Inżynierów Budownictwa
przy ul. Warszawskiej w Krakowie

PREZYDIUM OKRĘGOWEJ RADY MOIIB

Zygmunt Rawicki – przewodniczący
Antoni Kawik – wiceprzewodniczący
Jerzy Rasiński – wiceprzewodniczący
Grażyna Skoplak – sekretarz
Irena Bobulska-Pacek – skarbnik
Małgorzata Trębacz-Piotrowska – członek
Wojciech Pawlikowski – członek
Zbigniew Kot – członek

SKŁAD OKRĘGOWEJ RADY MOIIB

1. Wojciech Biliński
2. Irena Bobulska-Pacek
3. Andrzej Drożdż
4. Krystyna Duraczyńska
5. Zbigniew Dutka
6. Krzysztof Dyk
7. Paweł Fenrych
8. Henryk Hołota
9. Krzysztof Janusz
10. Antoni Kawik
11. Marek Kluczyński
12. Zbigniew Kot
13. Józef Mąka
14. Wojciech Pawlikowski
15. Bogusław Pilujski
16. Zygmunt Rawicki
17. Jerzy Rasiński
18. Jan Skawiński
19. Grażyna Skoplak
20. Wiesław Smoroński
21. Małgorzata Trębacz-Piotrowska
22. Stefan Wieloch
23. Joanna Wingralek
24. Janina Wisor-Pronobis

**SKŁAD OKRĘGOWEJ
KOMISJI KWALIFIKACYJNEJ**

1. Stanisław Karczmarczyk – przewodniczący
2. Małgorzata Borsukowska-Stefaniczek
3. Stanisław Chrobak
4. Janusz Cieśliński
5. Krzysztof Dybaś
6. Piotr Kutylński
7. Artur Ludomirski
8. Hieronim Perczyński
9. Stefan Popławski
10. Krzysztof Siekierzyński
11. Tadeusz Sułkowski – wiceprzewodniczący
12. Jerzy Tworek – sekretarz

**SKŁAD OKRĘGOWEJ KOMISJI
REWIZYJNEJ**

1. Henryk Trębacz – przewodniczący
2. Tomasz Iwaszko
3. Jarosław Krzywiac
4. Danuta Opolska – sekretarz
5. Zygmunt Salwiński
6. Andrzej Turowicz – wiceprzewodniczący

**SKŁAD OKRĘGOWEGO
SĄDU DYSCYPLINARNEGO**

1. Zbigniew Domosławski – przewodniczący
2. Zbigniew Bras

3. Ryszard Damian
4. Czesław Grzesiak
5. Janusz Jedynak
6. Krzysztof Klass
7. Andrzej Kucharski – wiceprzewodniczący
8. Zbigniew Łagan
9. Krzysztof Majda – wiceprzewodniczący
10. Józef Potrzebowski
11. Elżbieta Ryzner – sekretarz
12. Tadeusz Szmigiel
13. Mieczysław Wiśniewski

**OKRĘGOWY RZECZNIK
ODPOWIEDZIALNOŚCI ZAWODOWEJ**

1. Stanisław Abrahamowicz – rzecznik
2. Józef Czekajski – zastępca rzecznika
3. Wiktoria Konczewska – zastępca rzecznika

**DELEGACI NA I KRAJOWY ZJAZD
IZBY INŻYNIERÓW BUDOWNICTWA**

1. Stanisław Abrahamowicz
2. Irena Bobulska-Pacek
3. Janusz Cieśliński
4. Andrzej Drożdż
5. Krystyna Duraczyńska
6. Zbysław Kałkowski
7. Stanisław Karczmarczyk
8. Antoni Kawik
9. Krystyna Korniak-Figa
10. Zbigniew Kot
11. Elżbieta Mierzowska
12. Jerzy Oprocha
13. Andrzej Pełech
14. Zbigniew Racoń
15. Zygmunt Rawicki
16. Leszek Reguła
17. Józef Szostak
18. Kazimierz Ślusarczyk

**CZŁONKOWIE MOIIB
WE WŁADZACH KRAJOWYCH
POLSKIEJ IZBY INŻYNIERÓW BUDOWNICTWA (PIIB)**

1. Janusz Cieśliński – wiceprzewodniczący KKK
2. Zbysław Kałkowski – wiceprzewodniczący KKR
3. Krystyna Korniak-Figa – przewodnicząca KKR
4. Jerzy Oprocha – członek KKR
5. Zygmunt Rawicki – członek KR
6. Leszek Reguła – członek KSD
7. Kazimierz Ślusarczyk – członek KR

**TERMINARZ POSIEDZEŃ PREZYDIUM I RADY
MAŁOPOLSKIEJ IZBY INŻYNIERÓW BUDOWNICTWA
W II PÓŁROCZU 2005R.**

Prezydium:
13 lipca
30 sierpnia
26 października
23 listopada
Rada:
6 września
3 października
14 grudnia

Szanowni Państwo, Koleżanki i Koledzy

Minęły wakacje. Dla części z nas był to czas wypoczynku, ale dla większości pracowników branży budowlanej, szczególnie tej związanej z bezpośrednim wykonawstwem, gorący okres wyťažonej pracy.

W czerwcu odbył się już IV (ostatni w obecnej kadencji) Krajowy Zjazd PIIB, który dokonał oceny działalności merytorycznej i finansowej za 2004 rok i przyjął budżet na 2005 rok. Wszystkie przedstawione na Zjeździe sprawozdania (Rady i jej organów) zostały przez delegatów przyjęte formalnymi uchwałami Zjazdu. Ponadto, na wniosek Krajowej Komisji Rewizyjnej, Zjazd udzielił Krajowej Radzie PIIB absolutorium za rok 2004. Przyjęto także wiele wniosków skierowanych do Rady i jej organów. Krótkie sprawozdanie i refleksje jednej z delegatek na IV Zjazd z naszego okręgu zamieszczamy wewnątrz numeru.

Przewodniczący MOIIB
Zygmunt Rawicki

Dobiega końca pierwsza kadencja samorządu zawodowego inżynierów budownictwa. W okręgach rozpoczynają się przygotowania do drugiej kadencji. Najpierw należy przeprowadzić wybory delegatów na zjazdy okręgowe naszej izby. Pierwsze komunikaty w tej sprawie pojawiły się w „Inżynierze Budownictwa”. Również w obecnym wydaniu naszego biuletynu zamieszczamy komunikat wyborczy. Szczegółowy podział na obwody wyborcze obszaru działania Małopolskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa, terminy i miejsce przeprowadzania zebrań w poszczególnych obwodach, regulamin zebrań i porządek obrad opublikujemy w kolejnym, październikowym numerze „Budowlanych”, po ich przyjęciu odpowiednimi uchwałami, na posiedzeniu Rady MOIIB w dniu 3 października.

26 września wchodzi w życie kolejna nowelizacja Prawa budowlanego. O komentarz do zmian, zwłaszcza dotyczących bezpośrednio inżynierów budownictwa, poprosiliśmy jednego z najbardziej uznanych w kraju ekspertów Prawa budowlanego – Roberta Dziwińskiego zastępcę Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego. Omówienie ostatniej nowelizacji przedstawia również mgr inż. arch. Elżbieta Gabryś – zastępca dyrektora Wydziału Rozwoju Regionalnego w Małopolskim Urzędzie Wojewódzkim. Oba teksty wzajemnie się uzupełniają.

W cyklu prezentacji działalności poszczególnych stowarzyszeń naukowo-technicznych z branży budowlanej, tym razem publikujemy ciekawy i bogato ilustrowany artykuł na temat historii budowy zapory i zbiornika Porąbka. Informujemy również o dwóch najważniejszych dla kolegów zajmujących się budownictwem wodnym wydarzeniach ostatnich miesięcy – Walnym Zgromadzeniu Delegatów Krakowskiego Oddziału Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Wodnych i Melioracyjnych oraz konferencji naukowo-technicznej z okazji XLV Tygodnia Hydrotechniki, Melioranta i Łąkarza.

Na początku września w Krakowie nasza Okręgowa Komisja Kwalifikacyjna była organizatorką dwudniowego spotkania Krajowej Komisji Kwalifikacyjnej. Omówienie i spostrzeżenia z tego spotkania przedstawia przewodniczący OKK – dr inż. Stanisław Karczmarczyk.

Ponadto przedstawiamy Państwu kolejną ofertę dotyczącą szkoleń, kursów, seminariów i konferencji na IV kwartał 2005 roku organizowanych lub współorganizowanych przez MOIIB. Jak zawsze gorąco zachęcamy do skorzystania z tej oferty. Życzę Państwu miłej i pożytecznej lektury.

Z wyrazami szacunku
i koleżeńskimi pozdrowieniami

Zygmunt Rawicki
przewodniczący MOIIB

„Budowlani” – Biuletyn Małopolskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa

Redaguje zespół: Zygmunt Rawicki i Grażyna Skoplak.

Rada Programowa Biuletynu Informacyjnego MOIIB:

Anna Bryksy (SITK RP), Włodzimierz Drzyżdżyk (SITWM), Krystyna Korniak-Figa (PZITS), Andrzej Legutki (PZITB), Władysław Malinowski (SITPNiG), Zygmunt Rawicki (MOIIB), Karol Ryz (ZMRP), Grażyna Skoplak (MOIIB), Krzysztof Wincencik (SEP).

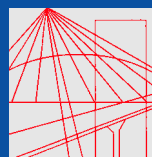
Wydawca – Małopolska Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa

31-155 Kraków, ul. Warszawska 17, tel. 0-12 630-90-60, 630-90-61

Na okładce: Zapora w Porąbce. Okładka zamykająca: zdjęcia historyczne z okresu budowy Kaskady Soty

Skład i tanianie: J&R Agencja Reklamowa

Nakład 8100 egzemplarzy

Budowlani

SPIS TREŚCI:

Komunikat wyborczy	- str. 4
Powołano składy orzekające	- str. 4
Co w Krajowej Radzie?	- str. 5
O zamówieniach publicznych	- str. 6-7
Prawo przyjazne inwestorom	- str. 8-10
Ustawa zmienna jest	- str. 11-12
Plan szkoleń, kursów i seminariów organizowanych lub współorganizowanych przez MOIIB w IV kwartale 2005 r.	- str. 13-14
Kaskada Soty	- str. 15-18
Współczone możliwości budownictwa wodnego	- str. 19
Wodne czy hydrotechniczne?	- str. 20
Nowe władze SITWM	- str. 21
Ostatni w I kadencji	- str. 22-23
Wybuchowe szkolenie	- str. 24
Przyłączenie do sieci gazowej	- str. 25
Jak daleko od kolei?	- str. 26
Dotyczy większości inwestycji	- str. 28-31
Na każdą okoliczność	- str. 31-32

DZIAŁALNOŚĆ IZBY

KALENDARIUM MOIIB

- 17-18.06.05 — IV Zjazd Sprawozdawczy PIIB w Warszawie z udziałem delegatów MOIIB

- 20.06.2005 — zebranie Zespołu Problemowego ds. procesów budowlanych
- 21.06.2005 — zebranie Zespołu Problemowego ds. etyki i ochrony zawodu
- 21.06.2005 — udział członków MOIIB w seminarium nt.: „Szkolenia dozoru budów w zakresie nadzoru montażu, eksploatacji i demontażu rusztowań, zwłaszcza roboczych”
- 23.06.2005 — zebranie Rady Programowej Biuletynu „Budowlani”
- 27.06.2005 — zebranie Zespołu Problemowego ds. szkolenia i stałego doskonalenia
- 27.06.2005 — zebranie Zespołu Problemowego ds. prawa w budownictwie
- 29.06.2005 — XVII zebranie Rady MOIIB
- 30.06.2005 — zebranie Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej
- 30.06.2005 — udział A. M. Kucharskiego w zebraniu Krajowej Komisji Prawno-Regulaminowej w Warszawie.
- 30.06.2005 — wydanie biuletynu MOIIB „Budowlani” Nr 11
- 07.07.2005 — wręczenie uprawnień budowlanych dla branży kolejowej (BK), telekomunikacyjnej (BT) i wyburzeniowej (BW)
- 12.07.2005 — zebranie Zespołu Problemowego ds. inwestycji własnych
- 13.07.2005 — XXVII posiedzenie Prezydium MOIIB
- 26.07.2005 — zebranie Zespołu Problemowego ds. etyki i ochrony zawodu
- 29-30.07.05 — zebranie sekretarzy Okręgowych Izb Inżynierów Budownictwa w Warszawie z udziałem A. Pełcha i kierownika biura W. Jastrzębskiego

Komunikat wyborczy

Rada Małopolskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa informuje o terminach i trybie przeprowadzenia wyborów do okręgowych organów na drugą kadencję w latach 2006 — 2010.

Członkowie Izby, według stanu na 30 września 2005 r., zostaną imiennie zaproszeni do wzięcia udziału w zebraniach obwodowych. Zawiadomienia będą dołączone do 10 numeru miesięcznika „Inżynier Budownictwa”.

Obwodowe zebrania wyborcze będą organizowane w IV kwartale 2005 r. i w styczniu 2006 r.

Podział na obwody wyborcze, terminy i miejsce poszczególnych zebrań w obwodach oraz regulamin i porządek obrad będą zamieszczone w październikowym biuletynie MOIIB „BUDOWLANI”, tj. w numerze 13.

Na zebraniach obwodowych zostaną wybrani delegaci na okręgowy zjazd sprawozdawczo-wyborczy MOIIB.

Okręgowy Zjazd sprawozdawczo-wyborczy MOIIB, który będzie zorganizowany do 15 kwietnia 2006 r., wybierze przewodniczących i członków następujących organów:

- okręgową Radę Izby
- okręgową Komisję Rewizyjną
- okręgową Komisję Kwalifikacyjną
- okręgowego Sądu Dyscyplinarnego
- okręgowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej
- oraz delegatów na V Krajowy Zjazd Izby.

V Krajowy Zjazd sprawozdawczo-wyborczy PIIB odbędzie się w drugiej połowie czerwca 2006 r.

Powołano składy orzekające

Nowy tryb w sprawach członkowskich

Począwszy od 1 września br., zgodnie z pismem prezesa Krajowej Rady Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa z dnia 27.07.2005, uchwały Rady Małopolskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa dotyczące rozpatrywania indywidualnych spraw członków MOIIB dotyczące: wpisu na listę członków, skreślenia z listy członków, zawieszania w prawach członka oraz wznawiania członkostwa będą podejmowane przez trzysobowy skład orzekający. Taka procedura jest zgodna z wymogami Kodeksu postępowania administracyjnego.

W związku z tym uchwały w powyższych sprawach nie będą już podejmowane przez Prezydium Rady. W celu usprawnienia załatwiania indywidualnych spraw członków MOIIB, przewodniczący Małopolskiej Okręgowej

Rady Izby Inżynierów Budownictwa powołał zarządzeniem wewnętrznym dwa składy orzekające.

Skład orzekający nr 1:

Antoni Kawik — przewodniczący
Stefan Wieloch — członek
Zbigniew Kot — członek

Skład ten będzie rozpatrywać indywidualne sprawy członków MOIIB w każdy drugi wtorek miesiąca.

Skład orzekający nr 2:

Jerzy Rasiński — przewodniczący
Jan Skawiński — członek
Wojciech Biliński — członek

Skład ten będzie rozpatrywać indywidualne sprawy członków MOIIB w każdy czwarty wtorek miesiąca.

Co w Krajowej Radzie?

Izba i porozumienie B-8 prezentują administracji rządowej swój pogląd, że należy pilnie przystąpić do opracowania nowego Prawa budowlanego

IV Krajowy Zjazd Izby zamknął trzyletni okres funkcjonowania Krajowej Rady: przyjął sprawozdania organów wybieralnych samorządu inżynierskiego, podjął uchwały ustalające zasady i tryb działań bieżących. Ale równocześnie rozpoczął czwarty – ostatni w tej kadencji rok pracy Rady.

Rady okręgowe opracowały już założenia organizacyjne wyborów delegatów na okręgowe zjazdy, którzy będą pracowali przez następne cztery lata, na kolejnych czterech zjazdach okręgowych. Zebrania w obwodach wyborczych odbędą się jesienią i zimą na przełomie 2005 i 2006 roku. Zjazdy okręgowe, już w składzie nowo wybranym, będą obradować w kwietniu przyszłego roku.

Zbysław Kałkowski

Do wyborów delegatów członków, swoich przedstawicieli, w całym kraju zostanie zaproszonych imiennie około 90 000 członków Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa.

Zespół roboczy w Radzie Krajowej zajął się wnioskami, które zostały zgłoszone w czasie obrad IV Krajowego Zjazdu: bezpośrednio przez delegatów, a także wcześniej, przygotowanych przez komisje wnioskowe zjazdów okręgowych. Ten obszerny materiał zawierający pomysły działań i wolę wielu czynnych członków Izby usprawnienia jej funkcjonowania, jest odpowiednio systematyzowany, kierowany do rozpatrzenia i uwzględnienia przez organy Izby.

Każdy wnioskodawca otrzyma odpowiedź o losach swojego wniosku i sposobie jego załatwienia.

***

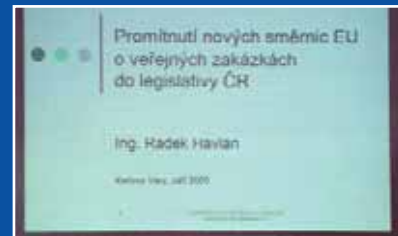
Usprawnienie prawa to główny kierunek prac krajowych organów Izby. Bardzo aktywna jest Krajowa Komisja Prawno-Regulaminowa, zasiadają w niej przedstawiciele z wszystkich okręgów. Rozpatrywane są w tym gronie opinie Izby do projektów nowych aktów prawnych lub aktualizacji obowiązujących, opracowywane propozycje nowelizacji, które zgłasza Izba do administracji rządowej. Komisja korzysta w dużym zakresie z wniosków składanych przez członków w tym zakresie.

Istotne jest także uczestnictwo Izby w pracach porozumienia izb i stowarzyszeń naukowo-technicznych, nazwane go roboczo B-8. Ta liczba oznacza zgrupowane w nim 3 izby samorządowe, 3 stowarzyszenia (PZITB, SARP i TUP) i 2 izby gospodarcze projektowania budowlanego i architektonicznego. Gremium to opracowuje uzgodnione stanowiska środowiska inżynierskiego budownictwa, które dzięki tak szerokiej reprezentacji, prezentowane administracji rządowej mają poważną rangę i – miejmy taką nadzieję – znaczenie w przygotowywaniu dobrego prawa.

W ostatnich pracach porozumienia B-8 – w obecnym półroczu jego działaniom przewodniczy nasza Izba – opracowane zostało stanowisko w sprawie działań legislacyjnych dotyczących planowania i zagospodarowania przestrzennego, opinie i propozycje uzupełnień do rozporządzeń wydawanych przez Ministra Infrastruktury. Szczególnie obszerny materiał dotyczył głównych propozycji zmian do ustawy Prawo zamówień publicznych. Ta ustawa miała być ostatnio aktualizowana, a zakres tej aktualizacji i jej meritum były absolutnie niesatysfakcjonujące dla opiniującego środowiska, nie uwzględniające naszych istotnych uwag i propozycji zmian. Odpowiednia interwencja B-8 (m. in. do klubów poselskich) spowodowała, że do kolejnej, płytkiej nowelizacji nie doszło. Jest nadzieja na poważny dialog z Urzędem Zamówień Publicznych, opracującym projekt nowego prawa. Dlatego przywiązujemy dużą wagę do przekazanych już opinii środowiska inżynierskiego związanego z budownictwem.

Także w sposób konsekwentny Izba i porozumienie B-8 prezentują administracji rządowej swój pogląd, że należy pilnie przystąpić do opracowania nowego Prawa budowlanego. Obecnie obowiązująca wersja przeszła już 34 aktualizacji (!) i tylko opracowanie nowego brzmienia tego podstawowego dokumentu może być przez środowisko akceptowane. **Zbysław KAŁKOWSKI**

- 09.08.2005 – zebranie Okręgowej Komisji Rewizyjnej
- 23.08.2005 – zebranie Zespołu Problemowego ds. etyki i ochrony zawodu
- 30.08.2005 – XVIII posiedzenie Prezydium MOIIB
- 31.08.2005 – zebranie Krajowej Rady PIIB w Warszawie
- 01.09.2005 – udział A. Pełecha w zebraniu Krajowej Komisji Prawno-Regulaminowej w Warszawie
- 02-03.09.05 – spotkanie delegacji organizacji budowlanych (izb i związków) tzw. Małej Grupy Wyszehradzkiej V-4 w Karlowych Warach z udziałem Z. Rawickiego, S. Karczmarczyka i W. Jastrzębskiego

- 05-06.09.05 – wyjazdowe zebranie Krajowej Komisji Kwalifikacyjnej PIIB w Krakowie z udziałem członków Małopolskiej Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej

- 06.09.2005 – Nadzwyczajne XVIII zebranie Rady MOIIB

O zamówieniach

Spotkanie organizacji budowlanych

W Mariańskiej k. Jachymowa w Republice Czeskiej 2-3 września odbyło się spotkanie organizacji budowlanych (izb i związków) tzw. Małej Grupy Wyszehradzkiej V-4. Gospodarzem spotkania były Czeska Izba Autoryzowanych Inżynierów i Techników Budownictwa (CKAIT) i Czeski Związek Inżynierów Budowlanych (CSSI) – Oddziały w Karlowych Warach. Głównym tematem spotkania była problematyka wdrażania nowych dyrektyw UE dotyczących zamówień publicznych do legislacji w krajach wyszehradzkiej czwórki.

Zygmunt Rawicki

Do Jachymowa przyjechały delegacje: Słowackiego Związku Inżynierów Budowlanych (SZSI) i Słowackiej Izby Inżynierów Budownictwa (SKSI) – z regionu Koszyc, Węgierskiej Izby Inżynierskiej (MMK) – region Miskolc oraz Małopolskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa w Krakowie (MOIIB) i Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa (PZITB) – Oddział w Krakowie.

Swoimi spostrzeżeniami na temat przepisów dotyczących zamówień publicznych podzielił się inż. Radek Havlan – dyrektor Wydziału Inwestycji i Programów Grantowych w Urzędzie Regionalnym regionu Karlowe Wary. W dyskusji wystąpili

przedstawiciele wszystkich delegacji uczestniczących w spotkaniu, omawiając aktualny stan prawny w poszczególnych krajach w zakresie zamówień publicznych.

Ponadto w czasie spotkania:

- przewodniczący poszczególnych organizacji poinformowali o najważniejszych wydarzeniach w swoich organizacjach od ostatniego spotkania tzw. Małej Grupy Wyszehradzkiej V-4, które odbyło się we wrześniu 2004 roku w Miskolcu – Tapolca na Węgrzech,
- Dr inż. Zygmunt Rawicki (MOIIB) jako naczelny redaktor wydania 3 tomu albumu „Zabytki techniki krajów Grupy Wyszehradzkiej” poinformował o aktualnym stanie przygotowania tego wydawnictwa. Warto wspomnieć, że redaktorami odpowiedzialnymi za opracowanie poszczególnych części z danych krajów są koledzy z organizacji inżynierskich małej V-4.
- Inż. Svatopluk Zidek (CKAIT) przekazał informacje o stanie przygotowań „3 Biennale Zabytków Techniki”, które odbędzie się w dniach 19-24 września br. w Pradze i Kladnie i które jest współfinansowane przez Międzynarodowy Fundusz Wyszehradzki (IVF). Ponadto poinformował o przygotowaniach do XII spotkania organizacji budowlanych z krajów Grupy Wyszehradzkiej (tzw. duża grupa V-4), które odbędzie się w dniach 6-8 października w Libercu.

publicznych

Małej Grupy Wyszehradzkiej

- Dr Jozef Halasz omówił przygotowany przez stronę węgierską słownik budowlany w kilku wersjach językowych.
- Przewodniczący regionalnych organizacji inżynierskich z Koszyc i Karlowych Warów podpisali umowę o współpracy pomiędzy SKSI i SZSI oraz CKAIT i CSSI, co formalnie potwierdziło wieloletnią współpracę pomiędzy tymi organizacjami.
- Gospodarzem kolejnego spotkania „Małej Grupy V-4” (wrzesień 2006) będą organizacje inżynierskie w Koszycach.

Spotkanie potwierdziło potrzebę wymiany doświadczeń i koordynacji działań organizacji inżynierskich z krajów grupy V-4 po wejściu do UE.

Protokół końcowy podpisali:

- dr inż. Milos Nevicky – przewodniczący SKSI – Koszyce,
- doc. dr inż. Stefan Kolcun – wiceprzewodniczący SZSI – Koszyce,
- dr inż. Zygmunt Rawicki – przewodniczący MOIIB – Kraków,
- dr inż. Wojciech Biliński – przewodniczący PZITB – Kraków,
- inż. Mariann Zoldi – wiceprzewodnicząca MMK – Miskolc,
- inż. Bohumir Baxa – przewodniczący CSSI – Karlowe Wary,
- inż. Svatopluk Zidek – przewodniczący CKAIT – Karlowe Wary.

Zygmunt RAWICKI

Prawo przyjazne

Rozmowa z Robertem Dziwińskim,

- 26 września wchodzi w życie kolejne nowe Prawo budowlane. „Nowe” to potoczne określenie każdej nowelizacji, których było tyle, że nasze prawo można bez przesady nazwać nieustająco nowym. Która to już zmiana po 1995 r.?

- „Nowe” – w odniesieniu do Prawa budowlanego – funkcjonuje rzeczywiście, jako określenie potoczne używane głównie przez dziennikarzy. Ono cały czas jest prawem z 1994 r., funkcjonującym od 1995 r. Generalna filozofia ustawy, jej podstawowe założenia są takie, jakie uchwalono 10 lat temu. Nowelizacji jednak rzeczywiście było wiele – około 30. Pomijając te, które wynikały z reformy administracyjnej kraju bądź miały charakter ściśle dostosowawczy do zmieniającego się otoczenia prawnego, pozostałe polegały przede wszystkim na doprecyzowaniach i wprowadzaniu nowych instytucji. Nie podważały jednak filozofii całej ustawy Prawo budowlane z 1994 r. Można powiedzieć, że kolejne zmiany merytoryczne szły w kierunku proinwestorskim. Nowe regulacje miały na celu ułatwienie życia inwestorom lub zdyscyplinowania pracy administracji architektoniczno-budowlanej i nadzoru budowlanego.

Robert Dziwiński

- Ilu nowości możemy się spodziewać po 26 września?

- Tym razem zmiany są niewielkie. W porównaniu np. ze zmianami z 2003 r. można powiedzieć, że to kosmetyka ustawy.

- Dla inżynierów budownictwa najistotniejszą sprawą są nowe regulacje dotyczące nadawania uprawnień budowlanych.

- Nie powinny one być zaskoczeniem dla środowiska budowlanych, ponieważ w pracach nad nowelizacją przepisów bardzo aktywnie uczestniczyli przedstawiciele samorządu zawodowego. Ta część ustawy wchodzi w życie nie 26 września, ale 1 stycznia 2006 r. Ten czas jest potrzebny, aby dostosować regulacje dotyczące samodzielnych funkcji w budownictwie w rozporządzeniu do przepisów Prawa budowlanego. Co się zmieniło? Przede wszystkim kryteria związane z nabywaniem uprawnień. Nie będzie ich można już nadawać osobom ze średnim wykształceniem.

- Czy rzeczywiście wyższe wykształcenie jest niezbędne na wszystkich samodzielnych stanowiskach w budownictwie? Czy nie jest to zamykanie drzwi do bardziej odpowiedzialnych stanowisk dla techników budownictwa?

- Paradoksalnie to nie zamykanie, ale otwarcie zawodu dla techników. Do tej pory technik na budowie mógł wykonywać prace pod kierunkiem kierownika budowy bądź też mógł ubiegać się o uzyskanie uprawnień budowlanych, ale w ograniczonym zakresie. Technik – tak jak dotychczas – będzie mógł pracować na budowie, tyle że za jego działalność będzie odpowiadał kierownik budowy, czyli inżynier budowlany. Osoby ze średnim wykształceniem, które do-

były do tej pory uprawnienia, nie tracą ich. Pozostali zaś dostają motywację do uzupełnienia wykształcenia.

Kierowanie budową czy projektowanie wymaga sporej wiedzy teoretycznej i łączy się z dużą odpowiedzialnością. To zadanie dla inżynierów, których mamy naprawdę wielu. Polska Izba Inżynierów Budownictwa liczy około 100 000 członków, a co roku przybywa spora grupa absolwentów wyższych uczelni technicznych.

Musieliśmy zmienić podejście do wyższego wykształcenia i dostosować przepisy do zaaprobowanej przez nasz kraj strategii bolońskiej, czyli rozwiązań unijnych. Przewidują one trzystopniowy model kształcenia: studia trzyletnie przekładające się w naszym systemie na licencjat bądź równoznaczny tytuł inżyniera, pięcioletnie – magistra i magistra inżyniera, trzeci stopień to doktorat. Do tej pory nie zróżnicowaliśmy kryteriów dotyczących uprawnień budowlanych inżyniera i magistra inżyniera. Osoba po studiach trzyletnich mogła uzyskać dokładnie takie same uprawnienia budowlane, jak po pięcioletnich. To było, delikatnie mówiąc, niekonsekwentne i trochę niesprawiedliwe. Koledzy z PIIB przekazywali nam opinie komisji europejskich sugerujące, że nazbyt liberalnie podchodzimy do tej sprawy.

- Jak więc w nowych przepisach regulowane jest nabywanie uprawnień budowlanych?

- Uprawnienia w ograniczonym zakresie będą mogli uzyskiwać absolwenci studiów trzyletnich, a w pełnym zakresie osoby po studiach pięcioletnich. Oczywiście, to nowe podejście wymaga innego zdefiniowania zakresu ograniczonych uprawnień budowlanych. To nastąpi w rozporządzeniu, które jeszcze we wrześniu chcemy skierować do uzgodnień międzyresortowych. Projekt rozporządzenia przygotowujemy w porozumieniu z Polską Izbą Inżynierów Budownictwa. Chcielibyśmy, aby uprawnienia w ograniczonym zakresie dla inżynierów po licencjacie były szersze niż dotychczas.

inwestorom

zastępcą Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego

- Czy nie uważa Pan, że nowy przepis pozwalający na nadawanie uprawnień rzeczoznawcy budowlanego osobie, która posiada w tej dziedzinie szczególną wiedzę, a nie spełnia innych wymogów, ma charakter bardzo uznaniowy?

- Mimo że rzeczoznawców dotyczy cały nowy przepis, to zmian rewolucyjnych nie ma. Ani zakres rzeczoznawstwa, ani sposób nabywania uprawnień, zasadniczo się nie zmienił. Pojawiła się natomiast nowość, która wywoływała w środowisku gorące dyskusje – możliwość otrzymania tytułu rzeczoznawcy bez posiadania uprawnień budowlanych. Na pierwszy rzut oka brzmi to kontrowersyjnie. Jak można być rzeczoznawcą, nie posiadając uprawnień? A tymczasem w budownictwie jest wiele zawodów i czynności, absolutnie niezbędnych, a niezwiązanych bezpośrednio z wykształceniem inżyniera budownictwa. Na przykład mykolog. Kto ma wykonać ekspertyzę dotyczącą grzybów w budynku? Tego nie zrobi inżynier budownictwa, a jedynie specjalista w tej wąskiej dziedzinie. Mamy również coraz większą grupę chemików, pracujących na potrzeby budownictwa. Ta zmiana zmierza do tego, aby można było wyróżnić najlepszych fachowców – aczkolwiek nie posiadających wykształcenia budowlanego – jako rzeczoznawców. Czy ma to charakter uznaniowy? Tak, takie ryzyko jest zawsze, jeśli jakaś działalność jest limitowana. Ale prawo musi być elastyczne i otwierać furtkę i dla takich przypadków. Tytuły rzeczoznawców nadaje samorząd zawodowy. Fachowcy będą oceniać fachowców, co znakomicie ogranicza ryzyko błędów czy pomyłek.

- Z informacji uzyskanych w izbach okręgowych wynika, że nie ma szturmu po uprawnienia rzeczoznawcy. Czy procedura jest zbyt uciążliwa, czy korzyści z uzyskania tytułu zbyt małe?

- Procedura jest dość trudna. Trzeba np. wykazać 10-letnią działalność w zakresie objętym rzeczoznawstwem.

Z drugiej strony jednak nie ma egzaminów, nie ma książki praktyki, jak w przypadku uprawnień budowlanych. W zmian uzyskuje się prestiż. Czy coś więcej? Prawo budowlane nie różnicuje pozycji osoby posiadającej uprawnienia, która wykonuje opinie lub ekspertyzy na jakiś temat, od rzeczoznawcy. Ale inwestorzy czy osoby zamawiające ekspertyzy mają większe zaufanie do autora, który posługuje się tytułem rzeczoznawcy. I to jest właśnie ewidentna korzyść z posiadania tytułu rzeczoznawcy budowlanego.

- Inżynierowie pełniący samodzielne funkcje techniczne w budownictwie to przede wszystkim praktycy. Jakich ułatwień wynikających z noweli Prawa budowlanego mogą spodziewać się w swojej codziennej pracy zawodowej, w kontakcie z inwestorami?

- Jak w każdej nowelizacji, tak i tym razem zmiany mają służyć ułatwieniom w procesie budowlanym. Za istotne novum uważam to, które znalazło się nie w Prawie budowlanym, ale zmienionym przy okazji Prawie geodezyjnym i kartograficznym. Zniesiono mianowicie ZUD-y – zespoły uzgadniania dokumentacji projektowej. Ta instytucja była w ostatnim czasie dość mocno krytykowana. W naszej ocenie przestała się mieścić w modelu gospodarki wolnorynkowej, z tego względu, że projekt często uzgadniali przedstawiciele instytucji będący jednocześnie normalnymi uczestnikami gry rynkowej. Sygnalizowano nam np. sytuacje, w której dla jednego z operatorów telefonii uzgadniał, a raczej nie uzgodnił projektu przedstawiciel konkurencji!

Wszystko, co jest w ziemi, na ziemi i nad ziemią powinno być ewidencjonowane na mapach zasadniczych, którymi dysponują geodeci powiatowi. W związku z tym rząd, a potem parlament, uznali, że geodeta powiatowy powinien dysponować wiedzą co do tego, czy dana inwestycja może kolidować z jakąś już istniejącą, bądź taką, na którą już wy
dookończenie na str. 10

Prawo przyjazne inwestorom

dokończenie ze str. 9
dano pozwolenie na budowę. Zadania te będzie wykonywał starosta przy pomocy geodety powiatowego.

- A wspomniane przez Pana ułatwienia dla inwestorów to...

- ... to przede wszystkim poszerzenie po raz kolejny katalogu obiektów i robót, które nie będą wymagały pozwolenia na budowę, a czasami nawet zgłoszenia. I tak np. nie będzie wymagało pozwolenia na budowę wykonanie przyłączy elektroenergetycznych, wodociągowych, kanalizacyjnych, gazowych, ciepłych i telekomunikacyjnych. Do tej pory zwolnione z tego obowiązku były tylko przyłączy do budynków. Teraz przepis uzyskał brzmienie, że „pozwolenia na budowę nie wymaga wykonanie przyłączy”. Wszelkich. Co więcej, inwestor, jeśli nie będzie chciał, nie musi tego nawet zgłaszać administracji architektoniczno-budowlanej. Ma jedynie obowiązek wykonania na odpowiedniej mapie planu sytuacyjnego przyłączy oraz dołączenia do zawiadomienia o zakończeniu budowy lub wniosku o pozwolenie na użytkowanie potwierdzenia odbioru wykonania przyłączy.

Inna zmiana, którą wprowadził Senat, to zwolnienie z obowiązku uzyskania pozwolenia na budowę budynków gospodarczych, wiat, przydomowych oranżerii, a także ogrodów zimowych, pod warunkiem, że ich powierzchnia nie przekracza 25 m kw. Można wybudować dwa takie obiekty na każdej 500 m kw. działki. Do tej pory powierzchnia budynków gospodarczych nie wymagających pozwolenia nie mogła przekraczać 10 m kw.

- Zdecydował rozsądek? Co to za budynek gospodarczy o powierzchni do 10 m kw.?

- W tej kwestii zdania były bardzo podzielone. Z jednej strony ludzie i tak budują na swoich działkach altany, drewniane, składziki, itd., a z drugiej grozi to bardzo gęstym zabudowaniem małych działek. Architekci oponowali, że narazamy naszą przestrzeń na zaśmiecenie. Myślę, że mar-

twią się na zapas. Te obiekty będą wymagały zgłoszenia, a organ ma obowiązek dokonania oceny, czy taki obiekt można zbudować bez szkody dla otoczenia. Szkody rozumianej, jako naruszenie Prawa budowlanego. Jeśli zaś nie narusza przepisów, to i tak trzeba by było wydać pozwolenie na budowę, gdyby było ono wymagane.

- Czy polskie Prawo budowlane jest rygorystyczne?

- Zależy z której strony na to spojrzeć. Przepisy bardzo wyraźnie określają ramy działania, zwłaszcza dla organów administracji architektoniczno-budowlanej. Jeśli spełni się wymagania ustawowe, które nie są bardzo skomplikowane, to organ nie może odmówić wydania pozwolenia na budowę. Jeśli więc ktoś chce się zachowywać legalnie, to nasze prawo bardzo mu to ułatwia.

Natomiast gdy inwestor lub inny uczestnik procesu budowlanego naruszy prawo, to musi się liczyć z poważnymi konsekwencjami ze strony nadzoru budowlanego, uciążliwymi procedurami naprawczymi, jeżeli możliwe jest zalegalizowanie jego działań, bądź przymusową rozbiórką. Prawo musi być rygorystyczne, gdyż w przeciwnym wypadku dopuścilibyśmy do zupełnie niekontrolowanej zabudowy.

Niezależnie od przepisów, zmienia się też sposób budowania w Polsce. Polscy inwestorzy mają coraz lepsze gusta. Budują eleganckie domy, siedziby firm, biurowce ładnie wkomponowujące się w otoczenie. Statystyki pokazują, że zmienia się również mentalność dotycząca przestrzegania prawa w budownictwie. A kiedyś nieprzestrzeganie tego prawa było wręcz w modzie.

Poza tym bardziej przyjazne przepisy, sprzyjające legalnym działaniom inwestora, powodują, że jest mniej naruszeń prawa. To zaczynamy powoli obserwować. Wszystkie kolejne nowelizacje szły w tym kierunku – uczynić te przepisy bardziej przyjaznymi. To opłaca się też policji budowlanej.

**Rozmawiała
Aleksandra VEGA**

Ustawa zmienna jest

Najnowsze zmiany w Prawie budowlanym

Rzec można, że ustawa z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane zmienna jest i ta jej cecha nasila się z upływem czasu jej obowiązywania. Od 1995 do 2000 roku wprowadzono zmiany dwunastokrotnie, co spowodowało konieczność ogłoszenia w 2000 r. tekstu jednolitego ustawy. W latach 2000 – 2003 dokonano kolejnych 11 zmian, wobec czego znów zaistniała potrzeba ogłoszenia tekstu jednolitego tego aktu prawnego. Od tego czasu zaistniało następujących osiem zmian ustawy, z których ostatnia nastąpiła 28 lipca 2005 r.

Elżbieta Gabryś

Ustawa zmieniająca opublikowana została w Dzienniku Ustaw Nr 163, poz. 1364 z dnia 26 sierpnia 2005 r. i wobec określonego w niej 30-dniowego terminu wejścia w życie zacznie obowiązywać (z wyjątkiem zmian z zakresu uprawnień budowlanych) z dniem 26 września bieżącego roku.

Zakres najnowszych zmian dotyczy przede wszystkim:

- definicji ustawowych pojęć,
- wymogów w odniesieniu do osób ubiegających się o nadanie uprawnień budowlanych,
- katalogu robót budowlanych zwolnionych z obowiązku uzyskania pozwolenia na budowę,
- procedur wymaganych przy budowie przyłączy,
- katalogu zmian stanowiących istotne odstępianie od zatwierdzonego projektu budowlanego i warunków pozwolenia na budowę.

W słowniczku podstawowych pojęć Prawa budowlanego pojawiła się definicja „przebudowy” i korekcie poddana została definicja „budowli”. Przebudowa zdefiniowana została następująco: „należy przez to rozumieć wykonywanie robót budow-

lanych, w wyniku których następuje zmiana parametrów użytkowych lub technicznych istniejącego obiektu budowlanego, z wyjątkiem charakterystycznych parametrów, jak: kubatura, powierzchnia zabudowy, wysokość, długość, szerokość bądź liczba kondygnacji; w przypadku dróg są dopuszczalne zmiany charakterystycznych parametrów w zakresie niewymagającym zmiany granic pasa drogowego”. Tym samym nastąpiło ujednolicenie pojęcia „przebudowa drogi” w przepisach Prawa budowlanego z obowiązującymi od nowelizacji z 2003 r. przepisami ustawy o drogach publicznych. Nowa definicja powinna ułatwić kwalifikowanie zamierzonego przedsięwzięcia pod względem możliwości jego realizacji na podstawie zgłoszenia robót budowlanych, biorąc pod uwagę, iż roboty budowlane polegające na przebudowie niektórych obiektów (np. dróg, torów i urządzeń kolejowych, sieci infrastruktury technicznej) są zwolnione z obowiązku uzyskania pozwolenia na budowę.

Korekta wprowadzona do definicji „budowli” polega na rozszerzeniu znaczenia tego pojęcia dodatkowo o sieci techniczne, przepusty (wszystkie, a nie tylko techniczne) i części budowlane elektrowni wiatrowych.

Zasadnicza zmiana nastąpiła w podejściu do wymagań stawianych ubiegającym się o uprawnienia budowlane. Przede wszystkim nie będą mogli ubiegać się o uprawnienia budowlane absolwenci techników. Zmiana w tym zakresie wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2006 r., przy czym ustawodawca ustalił wyjątek w stosunku do osób ubiegających się o uprawnienia budowlane, które przed dniem wejścia w życie zmiany ustawy uzyskały wykształcenie wymagane na podstawie przepisów dotychczasowych oraz rozpoczęły odbywanie wymaganej praktyki. W odniesieniu do tych osób będą miały zastosowanie przepisy dotychczasowe. Wprowadzone zmiany obrazuje ta-

dozakończenie na str. 12

Uprawnienia do:	Wymagania dotychczasowe	Wymagania po zmianie
projektowania bez ograniczeń oraz do sprawdzania projektów	wyższe wykształcenie odpowiednie dla danej specjalności, 2-letnia praktyka przy sporządzaniu projektów, roczna praktyka na budowie	studia magisterskie na kierunku odpowiednim dla danej specjalności, 2-letnia praktyka przy sporządzaniu projektów, roczna praktyka na budowie
projektowania w ograniczonym zakresie	Wyższe wykształcenie pokrewne lub średnie wykształcenie odpowiednie dla danej specjalności, 5-letnia praktyka przy sporządzaniu projektów, roczna praktyka na budowie	Wyższe studia zawodowe na kierunku odpowiednim dla danej specjalności lub studia magisterskie na kierunku pokrewnym, 2-letnia praktyka przy sporządzaniu projektów, roczna praktyka na budowie
kierowania robotami budowlanymi bez ograniczeń	Wyższe wykształcenie odpowiednie dla danej specjalności, 2-letnia praktyka na budowie	Studia magisterskie na kierunku odpowiednim dla danej specjalności, 2-letnia praktyka na budowie
kierowania robotami budowlanymi w ograniczonym zakresie	Wyższe wykształcenie pokrewne lub średnie wykształcenie odpowiednie dla danej specjalności, 5-letnia praktyka na budowie	Wyższe studia zawodowe na kierunku odpowiednim lub studia magisterskie na kierunku pokrewnym dla danej specjalności, 3-letnia praktyka na budowie

Ustawa zmienna jest

dokończenie ze str. 11

belaryczne zestawienie dotychczasowych i nowych wymagań w zakresie wykształcenia i praktyki w odniesieniu do poszczególnych rodzajów uprawnień budowlanych.

Zmianą o istotnym znaczeniu jest rozszerzenie katalogu robót budowlanych, które są zwolnione z obowiązku uzyskania pozwolenia na budowę. Wśród nowych pozycji na liście przedsięwzięć, które nie będą wymagały pozwolenia na budowę, znalazły się między innymi:

- wolno stojące parterowe budynki gospodarcze, wiaty i altany oraz przydomowe oranżerie (ogrody zimowe) o powierzchni zabudowy do 25 m kw. (nie jak do tej pory do 10 m kw.), przy czym łączna liczba tych obiektów na działce nie może przekraczać dwóch (do tej pory mógł być tylko jeden) na każde 500 m kw. powierzchni działki,
- szafy i słupki telekomunikacyjne,
- wykonanie wszystkich przyłączy elektroenergetycznych, wodociągowych, kanalizacyjnych, gazowych, ciepłych i telekomunikacyjnych (nie tylko, jak dotychczas, przyłączy do budynków),
- wszelkie remonty istniejących obiektów budowlanych i urządzeń budowlanych, z wyjątkiem obiektów wpisanych do rejestru zabytków, niezależnie od tego, w obrębie jakich elementów obiektu budowlanego będą toczyły się roboty budowlane, jeśli tylko roboty te będą się kwalifikowały jako remont,
- przebudowa sieci elektroenergetycznych, wodociągowych, kanalizacyjnych, ciepłych i telekomunikacyjnych, a także sieci gazowych, bez wymogu prowadzenia ich po dotychczasowych trasach,
- montaż wolno stojących kolektorów słonecznych.

W odniesieniu do budowy przyłączy wprowadzona zmiana polega nie tylko na tym, że wszystkie przyłącza zwolniono z obowiązku uzyskiwania pozwolenia na budowę, ale także na tym, że dopuszczono alternatywne procedury umożliwiające rozpoczęcie robót. Pierwsza z nich to klasyczna procedura zgłoszenia do właściwego organu administracji architektoniczno-budowlanej robót budowlanych dotyczących przyłączy związana z koniecznością dołączenia projektu zagospodarowania działki lub terenu wraz z opisem technicznym, wykonanego przez projektanta posiadającego odpowiednie uprawnienia budowlane. Alternatywną procedurą będzie zastosowanie przepisów Prawa energetycznego albo o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzeniu ścieków. Zastosowanie tej procedury będzie wymagało od inwestora sporządzenia planu sytuacyjnego na kopii aktualnej mapy zasadniczej lub mapy jednostkowej przyjętej do państwowego zasobu geodezyjnego. Wybór trybu postępowania poprzedzającego rozpoczęcie robót budowlanych związanych z wykonaniem przyłącza pozostawiono wyłącznie woli inwestora.

Zmieniony został wymóg dotyczący zawartości projektu budowlanego w zakresie określenia warunków przyłączenia do dróg publicznych. Poza oświadczeniem właściwej jednostki organizacyjnej o warunkach przyłączenia obiektu do dróg lądowych, inwestor będzie musiał przedstawić także oświadczenie

właściwego zarządcy drogi o możliwości połączenia działki z drogą publiczną zgodnie z przepisami o drogach publicznych.

Zasadnicza zmiana dokonała się w podejściu do kwalifikowania wprowadzanych w trakcie realizacji budowy zmian w odniesieniu do zatwierdzonego projektu budowlanego. Wprowadzona została zasada, że kwalifikacji zamierzonego odstąpienia dokonuje projektant oraz jest on obowiązany zamieścić w projekcie budowlanym odpowiednie informacje (rysunek i opis) dotyczące odstąpienia. Ograniczeniu uległa dotychczasowa lista zmian ustawowo uznanych za istotne odstąpienie od zatwierdzonego projektu i warunków pozwolenia na budowę. Nowelizacja przepisów wykreśliła z katalogu istotnych zmian, te które dotyczą:

- elewacji obiektu,
- geometrii dachu (kąta nachylenia, wysokość kalenicy i układ połączeń dachowych),
- niezbędnych elementów wyposażenia budowlano-instalacyjnego, zapewniających użytkowanie obiektu zgodnie z przeznaczeniem.

Wobec zmian w podejściu do wykonania wszelkich przyłączy poprzez wprowadzenie generalnej zasady zwolnienia ich z obowiązku uzyskania pozwolenia na budowę, konieczne stało się wprowadzenie nowych regulacji w zakresie wymaganych dokumentów na etapie zakończenia budowy. W celu sprawdzenia, czy przed przystąpieniem do użytkowania obiektu inwestor wypełnił obowiązek wyposażenia go w niezbędne media, będzie on zobowiązany dołączyć do zawiadomienia o zakończeniu budowy lub do wniosku o pozwolenie na użytkowanie – dokument stanowiący potwierdzenie, zgodnie z odrębnymi przepisami, odbioru wykonanych przyłączy.

Omaiwana ustawa zmieniła nie tylko Prawo budowlane, ale dokonała zmian także w ustawie o drogach publicznych oraz w ustawie Prawo geodezyjne i kartograficzne. W zakresie przepisów Prawa geodezyjnego i kartograficznego zmiana dotyczy zniesienia ustawowego wymogu wykonywania przez starostów zadania w zakresie koordynacji uzgadniania usytuowania projektowanych sieci uzbrojenia terenu – przy pomocy zespołów uzgadniania dokumentacji projektowej. Po nowelizacji zadanie to będzie w imieniu starosty wykonywał powiatowy geodeta.

Znaczna część wprowadzonych zmian jest kontynuacją zmian poprzednich, dążących do maksymalnego uproszczenia procedur wymaganych przed przystąpieniem do realizacji robót budowlanych, poprzez rozszerzanie katalogu przedsięwzięć nie wymagających pozwolenia na budowę. Niektóre zmiany podyktowane są doświadczeniami praktycznego stosowania obowiązujących regulacji i wynikających z tego konsekwencji. Do tej kategorii zaliczyć można zmianę, nadmiernie dotychczas restrykcyjnego, podejścia do kwalifikowania istotnych odstępstw od zatwierdzonego projektu.

W praktyce bardzo istotne znaczenie będzie miała zapisana w omawianej ustawie zasada, że do spraw wszczętych, a nie zakończonych przed dniem jej wejścia w życie zastosowanie będą miały przepisy dotychczasowe.

Elżbieta GABRYŚ

Plan szkoleń, kursów i seminariów organizowanych lub współorganizowanych przez Małopolską Okręgową Izbę Inżynierów Budownictwa w IV kwartale 2005 roku

Zespół ds. szkolenia i stałego doskonalenia członków MOIIB

Lp.	Temat: kursu/seminarium/konferencji/wycieczki technicznej	Data / Miejsce	Organizator / Wykładowca
1.	branża ogólnobudowlana – PZITB : Seminarium szkoleniowe: „Zamówienia publiczne – środki ochrony prawnej wykonawcy, protesty, odwołania, skargi do sądu“ <i>Koszt uczestnictwa: 250 zł</i> <i>(dla członków MOIIB udział bezpłatny)</i>	25.10.2005, wtorek, Kraków, 10.00–15.00 Dom Technika ul. Straszewskiego nr 28, II piętro sala im. inż. Stella-Sawickiego	Organizator: PZITB O.Kraków & MOIIB Informacja: CUTOB-PZITB ul. Straszewskiego 28, II piętro, pokój nr 16 tel/fax: (12) 4214737 www.pzitb.org.pl cutob@pzitb.org.pl Wykładowca: dr Jacek Kaczmarczyk
2.	branża ogólnobudowlana – PZITB : Seminarium szkoleniowe: „Kosztorys inwestorski w zamówieniach publicznych“ <i>Koszt uczestnictwa: 150 zł</i> <i>(dla członków MOIIB udział bezpłatny)</i>	08.11.2005, wtorek Kraków, 10.00–14.00 Dom Technika ul. Straszewskiego nr 28, II piętro sala im. inż. Stella-Sawickiego	Organizator: PZITB O.Kraków & Stowarzyszenie Kosztorysantów Budowlanych & MOIIB Informacja: CUTOB-PZITB ul. Straszewskiego 28, II piętro, pokój nr 16 tel/fax: (12) 4214737 www.pzitb.org.pl cutob@pzitb.org.pl Wykładowca: mgr inż. Jerzy Frąckowiak wiceprzewodniczący SKB
3.	branża ogólnobudowlana – PZITB: Seminarium szkoleniowe: „Bezpieczeństwo pożarowe budynków, ochrona przeciwpożarowa“ <i>Koszt uczestnictwa: 150 zł</i> <i>(dla członków MOIIB udział bezpłatny)</i>	22.11.2005. wtorek Kraków, 10.00–14.00 Dom Technika ul. Straszewskiego nr 28, II piętro sala im. inż. Stella-Sawickiego	Organizator: PZITB O.Kraków & Małopolska Wojewódzka Straż Pożarna w Krakowie & MOIIB Informacja: CUTOB-PZITB ul. Straszewskiego 28, II piętro, pokój nr 16 tel/fax: (12) 4214737 www.pzitb.org.pl cutob@pzitb.org.pl Wykładowcy: specjaliści Małopolskiej Wojewódzkiej Straży Pożarnej w Krakowie
4.	branża ogólnobudowlana – PZITB : Seminarium szkoleniowe: „Ochrona cieplna budynków. Pasporty energetyczne budynków“ <i>Koszt uczestnictwa: 150 zł</i> <i>(dla członków MOIIB udział bezpłatny)</i>	Grudzień 2005, Kraków 10.00–14.00 Dom Technika ul. Straszewskiego nr 28, II piętro sala im. inż. Stella-Sawickiego	Organizator: PZITB O.Kraków & MOIIB Informacja: CUTOB-PZITB ul. Straszewskiego 28, II piętro, pokój nr 16 tel/fax: (12) 4214737 www.pzitb.org.pl cutob@pzitb.org.pl
5.	branża komunikacyjna – sekcja drogowa: SITK RP Konferencja Naukowo-Techniczna: „XX Dni Technika w Małopolsce“ <i>Opłata konferencyjna: 350 zł</i>	13–14.10.2005 czwartek–piątek Krynica	Organizator: SITK RP O.Kraków Koło przy GDDKiA w Krakowie & MOIIB Informacja: mgr inż. Krzysztof Łata tel. (608) 031744
6.	branża komunikacyjna – sekcja drogowa: SITK RP Seminarium szkoleniowe: „Projektowanie elementów inżynierii ruchu“	19.10.2005, środa, Kraków Sala Konferencyjna MPK ul. Brożka	Organizator: SITK RP O.Kraków & MOIIB Informacja: mgr inż. Ryszard Żakowski ul. (604) 556955
7.	branża komunikacyjna – sekcja drogowa: SITK RP Seminarium szkoleniowe: „Nowoczesne technologie i systemy zarządzania w kolejnictwie“	16–18.11.2005 środa–piątek Rytro, Hotel „Perła“ 05.10.2005, środa 11.00	Organizator: SITK RP O.Kraków & MOIIB Informacja: mgr inż. Józefa Majerczak tel. (694) 480151
8.	branża elektroinstalacyjna – SEP O.Kraków: Wycieczka techniczna elektroinstalatorów: „Zwiedzanie linii produkcyjnej Coca-Coli“	06.10.2005, czwartek 11.00–14.00, Kraków Dom Technika NOT ul. Straszewskiego nr 28	Organizator: O.Kr. SEP, SliUE & MOIIB mgr inż. Ryszard Damijan tel. (601) 497125
9.	branża elektroinstalacyjna – SEP O.Kraków: Seminarium elektroinstalatorów: „Nowoczesne wyroby elektroinstalacyjne w ofercie firmy LEGRAND Polska“	11.00–14.00, Kraków Dom Technika NOT ul. Straszewskiego nr 28	Organizator: O.Kr. SEP, SliUE & MOIIB mgr inż. Ryszard Damijan tel. (601) 497125

**DOSKONALENIE
ZAWODOWE**

L.p.	Temat: kursu/seminarium/konferencji/wycieczki technicznej	Data / Miejsce	Organizator / Wykładowca
10.	branża elektroinstalacyjna – SEP O.Kraków: Seminarium elektroinstalatorów i projektantów: „Stacje transformatorowe w świetle dyrektyw i przepisów UE”	11.10.2005, wtorek 11.00–15.00 Kraków Motel „KRAK”	Organizator: O.Kr. SEP, SliUE & MOIIB & ZUE Włoszczowa mgr inż. Ryszard Damian tel. (601) 497125
11.	branża elektroinstalacyjna – SEP O.Kraków: Seminarium elektroinstalatorów: „Urządzenia energetyczne ŚN i NN produkcji Firmy MOELLER Polska”	22.10.2005, sobota 11.00, Zawoja Ośrodek Wypoczynkowy „Krawowianka” Zawoja - Widły	Organizator: O.Kr. SEP, SliUE & MOIIB & MOELLER Polska mgr inż. Ryszard Damian tel. (601) 497125
12.	branża elektroinstalacyjna – SEP O.Kraków: IV Krajowa Konferencja Naukowo-Techniczna: „Urządzenia piorunochronne w projektowaniu i budowie”	27-28.10.2005 czwartek - piątek Kraków Dom Technika NOT ul. Straszewskiego nr 28	Organizator: O.Kr. SEP, SliUE & Polski Komitet Ochrony Odgromowej SEP & Katedra Elektroenergetyki AGH & MOIIB
13.	branża elektroinstalacyjna – SEP O.Kraków: Seminarium elektroinstalatorów: „Oświetlenia awaryjne Firmy HYBRYD”	10.11.2005, czwartek 11.00–14.00, Kraków Dom Technika NOT ul. Straszewskiego nr 28	Organizator: O.Kr. SEP, SliUE & MOIIB mgr inż. Ryszard Damian tel. (601) 497125
14.	branża elektroinstalacyjna – SEP O.Kraków: Seminarium elektroinstalatorów: „Osprzęt instalacyjny Firmy HAGER”	06.12.2005, wtorek 11.00–14.00, Kraków Dom Technika NOT ul. Straszewskiego nr 28	Organizator: O.Kr. SEP, SliUE & MOIIB mgr inż. Ryszard Damian tel. (601) 497125
15.	branża elektroinstalacyjna – SEP O.Nowa Huta: Seminarium szkoleniowe: „Kompensacja mocy biernej, rozwiązania techniczne w zakładowych sieciach NN i SN w oparciu o nowe przepisy i aktualne normy, ich wpływ na oszczędność energii”	06.10.2005, czwartek 11.00–14.00 Kraków Nowa Huta Budynek NOT Centrum C bl.10	Organizator: SEP O.Nowa Huta & MOIIB Informacje i zapisy: Bogdan Niżnik tel.: +48 (603) 306036 SEP O / N. HUTA tel./fax: (12) 6443903 Pon, Wt, Śr, Pt, godz.8:00–12:00
16.	branża elektroinstalacyjna – SEP O.Nowa Huta: Seminarium szkoleniowe: „Nowoczesne techniki zabezpieczeń i bezpieczeństwo maszyn w świetle aktualnych przepisów i dyrektyw obowiązujących w UE”	25.10.2005, wtorek 11.00–14.00 Kraków Nowa Huta Budynek NOT Centrum C bl.10	Organizator: SEP O.Nowa Huta & MOIIB Informacje i zapisy: Bogdan Niżnik tel.: +48 (603) 306036 SEP O.N. HUTA tel./fax: (12) 6443903 Pon, Wt, Śr, Pt, godz.8.00–12.00
17.	branża sanitarna: PZITS Seminarium szkoleniowe: „Wybrane zagadnienia ochrony środowiska w przemyśle gazowniczym” (dla członków MOIIB udział bezpłatny)	06.10.2005, czwartek 16.00, Kraków Dom Technika ul. Straszewskiego nr 28 Sala Klubowa	Organizator: PZITS O.Kraków & MOIIB dr inż. Henryk Żywioł tel.: (12) 4222698, inf.10.30–14.00 (pn-czw)
18.	branża sanitarna: PZITS Seminarium szkoleniowe: „Analiza sprawności funkcjonowania bioreaktora typu Retro – Fast przeznaczonego do oczyszczania ścieków bytowych” (dla członków MOIIB udział bezpłatny)	20.10.2005, czwartek 16.00, Kraków Dom Technika ul. Straszewskiego nr 28 Sala Klubowa	Organizator: PZITS O.Kraków & MOIIB dr inż. Henryk Żywioł tel.: (12) 4222698, inf.10.30–14.00 (pn-czw)
19.	branża sanitarna: PZITS Seminarium szkoleniowe : „Kontrola strat wody w sieciach wodociągowych małych miast i osiedli wiejskich oraz podejmowane działania w celu ich zmniejszenia” (dla członków MOIIB udział bezpłatny)	17.11.2005, czwartek 16.00 Kraków Dom Technika ul. Straszewskiego nr 28 Sala Klubowa	Organizator: PZITS O.Kraków & MOIIB dr inż. Henryk Żywioł tel.: (12) 4222698, inf.10.30–14:00 (pn-czw)
20.	branża sanitarna: PZITS III Ogólnopolska Konferencja Naukowo-Techniczna nt.: „Funkcjonowanie, eksploatacja i bezpieczeństwo systemów gazowych, wodociągowo-kanalizacyjnych oraz grzewczych” (dla członków MOIIB udział bezpłatny)	IV kw. 2005	Organizator: PZITS O.Kraków & MOIIB Biuro Konferencji: dr inż. Henryk Żywioł tel.: (12) 4222698, inf.10.30–14.00 (pn-czw)

UWAGA!

We wszystkich wspólnie organizowanych na terenie Małopolski formach doskonalenia zawodowego członków MOIIB przez Stowarzyszenia Naukowo-Techniczne (PZITB, PZITS, SEP, SliTWM, SITK RP, SITNiG, ZMRP) i MOIIB rozliczenie finansowe następuje w wyniku przedłożenia – bezpośrednio u głównej księgowej MOIIB i bez opiniowania przez ZP-SiSD – zbiorczej faktury za zorganizowanie kursu, szkolenia itp. wraz z listą imienną i wpisanym nr członkostwa w MOIIB oraz podpisem uczestnika na liście obecności.

W tych przypadkach nie ma możliwości indywidualnego rozliczenia dofinansowania każdego uczestnika przez ZP-SiSD!

Oprócz ww. propozycji istnieje możliwość indywidualnego dofinansowania uczestnictwa – dla każdego członka MOIIB – łącznie w różnych formach doskonalenia: kursach, szkoleniach i konferencjach naukowo-technicznych w maks. kwocie 250 PLN w danym roku. Należy wypełnić druk wniosku i załączyć do wód wpłaty lub jego ksero z imiennym podpisem.

Wojciech BILIŃSKI

Kaskada Soły

Historia budowy zapory i zbiornika Porąbka

Soła jest pierwszym górnym dopływem Wisły o dużych zasobach wodnych. Powierzchnia zlewni tej górskiej rzeki, przy jej ujściu do Wisły, wynosi 1.375 km kw., co stanowi 26 proc. dorzecza Wisły w przekroju ujścia Soły, a przepływ Soły w tym przekroju wynosi 40 proc. przepływu Wisły. Ta zasobność w wodę spowodowana jest wysokimi opadami w zlewni, wahającymi się od 800 do 1400 mm rocznie – średnio 1015 mm.

Duża zasobność w wodę z jednej strony, a wielkie zagrożenie powodziowe z drugiej spowodowały, że Soła była pierwszym dopływem Wisły, na którym rozpoczęto studia hydrotechniczne, a następnie wykonano pierwszą dużą budowlę hydrotechniczną – zaporę betonową ciężką w Porąbce, oddaną do eksploatacji w 1936 r.

Wzrastające deficyty wody, wynikające z gwałtownego rozwoju przemysłu, zmusiły po wojnie władze do przystąpienia do dalszych studiów nad zabudową Soły. Zabudowie tej postawiono 3 zadania:

- wyrównanie przepływów dla umożliwienia jak największych poborów wody na cele komunalne i przemysłowe;
- zmniejszenie maksymalne przepływów powodziowych, a przez to likwidację szkód powodziowych;
- produkcję energii elektrycznej szczytowej.

Studia doprowadziły do opracowania w 1953 r. kompleksowych założeń gospodarki wodnej Soły, zapewniających optymalną realizację wytyczonych zadań przez budowę powyżej istniejącego zbiornika w Porąbce dużej zapory z hy-

Zapora w Tresnej

droelektrownią w Tresnej, oraz poniżej Porąbki – zbiornika wyrównawczego w Czańcu, służącego do wyrównania przepływu i rozrządu wód na potrzeby ludności i przemysłu.

Budowę zapory w Tresnej rozpoczęto w 1959 r. (decyzję o budowie przyspieszyła powódź w 1958 roku), a jazu w Czańcu w 1962 r. Oddanie do eksploatacji obu zbiorników nastąpiło w 1967 roku.

W ten sposób powstała pierwsza w Polsce kaskada zbiorników, która daje następujące korzyści:

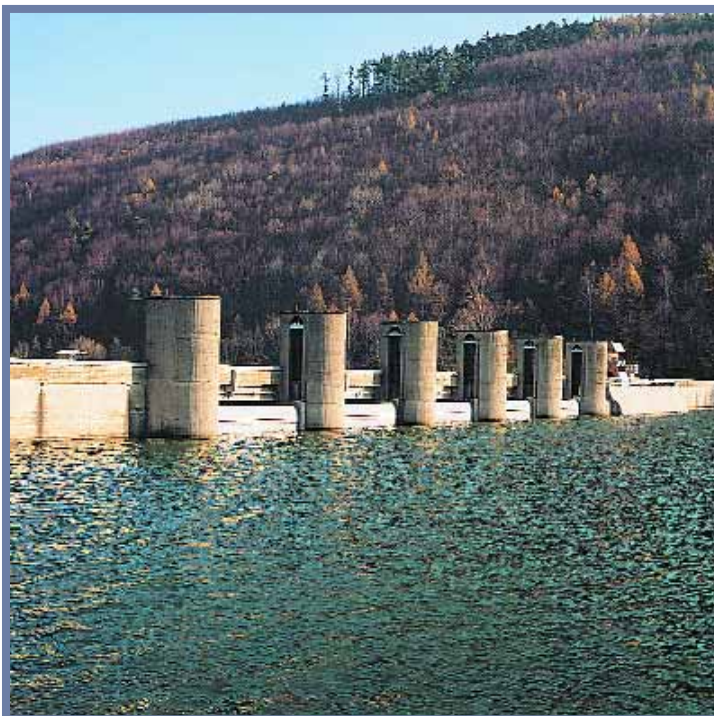
1. zwiększenie przepływów minimalnych z 1,0 m sześć. /s do 9,1 m sześć. /s;
2. zmniejszenie przepływów maksymalnych z 1400 m sześć. /s do 650 m sześć. /s;
3. produkcję energii elektrycznej szczytowej w obu hydroelektrowniach o mocy zainstalowanej 33.6MW w ilości średniorocznej 53 mln KWh (hydroelektrownię przy zaporce w Porąbce wybudowano w latach 1951-1957).

Siedemdziesiątka

W 2006 roku zapora w Porąbce będzie obchodzić siedemdziesiątą rocznicę oddania do eksploatacji. W związku z tym pragniemy przypomnieć historię powstania tej zapory i zbiornika.

Z przemówienia inż. Juliana Piaseckiego podsekretarza stanu Ministerstwa Komunikacji na uroczystość poświęcenia zapory w Porąbce (1936 r.):

„W walce codziennej z trudnościami finansowymi na odcinku tak bardzo zaniedbanej w Polsce gospodarki wodnej, przy zestawieniu olbrzymich potrzeb ze skromnymi stosunkowo możliwościami – byliśmy zmuszeni koncentrować wysiłki na obiekty i budowle wielkie...” (jakże aktualne są te słowa i dziś). A inż. Edward Romański napisał: „Jest to wiel-

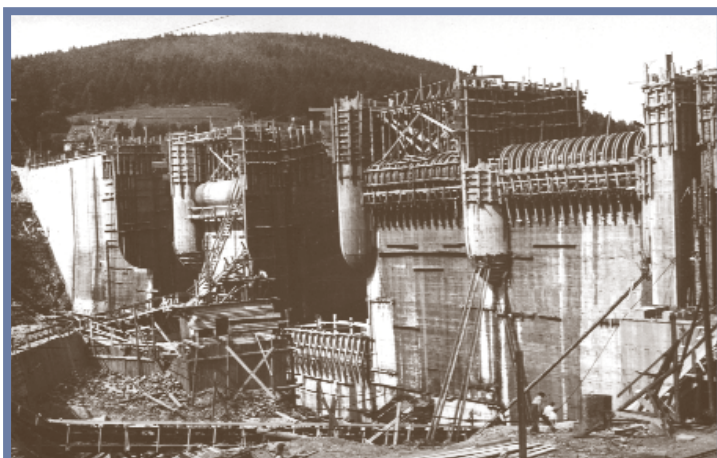
Porąbka - widok od wody górnej

dokończenie na str. 16

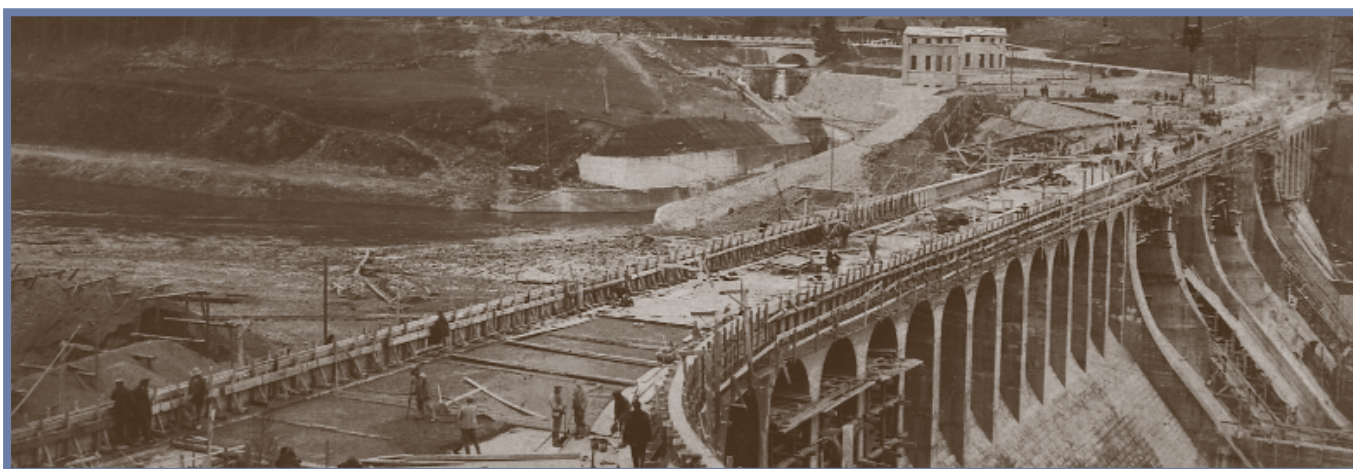
Kaskada

Porąbka - zakładanie rur dla elektrowni wodnej

Porąbka - zapora od strony odwodnej

Wiek zapory w Porąbce - roboty na koronie

dokończenie ze str. 15

kie święto polskiego budownictwa wodnego. Przecież zapora w Porąbce jest największą na terenie Polski tego typu budowlą" (1936 r.)

Sprawą budowy zbiorników w byłej Galicji zajął się w literaturze technicznej prof. Karol Pomianowski. Katastrofalne wylewy Soły i Skawy w 1903 r. spowodowały ogromne starty w Krakowie i dlatego wyliczono potrzebne pojemności zbiorników dla ujęcia fali powodziowej celem obniżenia tej fali w Krakowie. Prof. Pomianowski opracował generalne projekty zbiorników na Sole w Porąbce, na Łękawce (dopływ Soły) oraz na Skawie w Skawcach.

Opierając się na wynikach studiów prof. Pomianowskiego Wydział Krajowy i Biuro Melioracyjne, którego dyrektorem był dr hab. inż. Andrzej Kędzior, wprowadziły, pokonując liczne trudności, budowę zbiornika w program zadań wykonywanych z tzw. Funduszu Kanałowego. Wtedy to zapadła uchwała Komisji dla regulacji rzek kanałowych o budowie zbiorników w byłej Galicji, której efektem była ustawa krajowa z 09.05.1907 r. Wykonywanie tej uchwały powierzył Wydział Krajowy – Biuru Melioracyjnemu i inż. A. Kędziorowi.

W latach 1908-1912 po zbadaniu 18 dolin rzek Komisja dla regulacji rzek kanałowych zatwierdziła 5 projektów zbiorników retencyjnych, z wyłączeniem zakładów wodno-energetycznych, w dorzeczu Wisły. Na posiedzeniu dnia 24 lutego 1914 roku uchwaliła Komisja dotację na rozpoczęcie budowy tylko jednego zbiornika na Sole w Porąbce. Wydział Krajowy powierzył kierownictwo budowy tego zbiornika projektantowi inż. Tadeuszowi Beckerowi i inż. Kazimierzowi Maćkowskiemu. Inżynierowie ci opracowali projekt, jednak z powodu wybuchu wojny budowa nie została rozpoczęta.

Dopiero w odrodzonej Polsce w roku 1919 sprawa budowy zbiornika w Porąbce doczekała się wznowienia. W jesieni 1919 r. prof. Pomianowski, inż. Becker oraz prezydent Narutowicz jako ekspert, dokonali wizji lokalnej w Porąbce i pod kierunkiem prezydenta Narutowicza przepracowano

Soły

pierwotny projekt zapory zgodnie z wymaganiami nowoczesnej na owe czasy techniki i w tej formie, z nieznacznymi zmianami, zapora została wykonana.

Budowę rozpoczął inż. Becker w 1921 r. W latach 1921 – 1925 wykonano sztolnie obiegowe, rozpoczęto budowę przegrody od obu przyczółków, wytyczono i częściowo wykonano drogi objazdowe nad zbiornikiem, lecz brak kredytów spowodował, że budowa stanęła. Personel kierownictwa składał się z kierownika budowy inż. T. Beckera, inż. Maksymiliana Bittera, Józefa Pietruszkiewicza, inż. Wacława Łęskiego, Łukasza Obtulowicza i Henryka Grzybowski. W roku 1927 zmarł nagle inż. Becker, budowę objął inż. Nawrocki z Krakowa.

Z powodu zmniejszenia dotacji w latach 1930 -1931 ograniczono budowę, prowadzono tylko drobne roboty przy drogach i wykańczano sztolnie, rozpoczęto budowę wież oraz prowadzono regulację potoków. Na przełomie 1931/1932 r. kredyty zostały jeszcze bardziej zmniejszone, budowa została prawie zupełnie przerwana. Taki stan trwał do lipca 1933 roku.

Od lipca 1933 roku rozpoczął się nowy etap inwestycji. Budowa zbiornika została podporządkowana Państwowemu Zarządowi Wodnemu w Żywcu. Na budowie zostali: H. Grzybowski, inż. St. Serafin i inż. E. Binder.

W lipcu 1933 r. utworzono Fundusz Pracy, a dokończenie Porąbki zostało wciągnięte w program robót wykonywanych z tego funduszu. Kierownikiem budowy został inż. J. Skrzyński. Wznoszenie przegrody zostało powierzono firmie francusko-polskiej z terminem ukończenia w 1936 roku. Pozostałe roboty, jak budowa dróg i mostów, zabudowa potoków górskich i remont przyczółków przegrody wykonano we własnym zarządzie.

W 1934 roku zajęto się realizacją instalacji dla budowy przegrody i wykopem dołów fundamentowych, wzniesiona

Tresna - blok i ściana oporowa na usuwisku

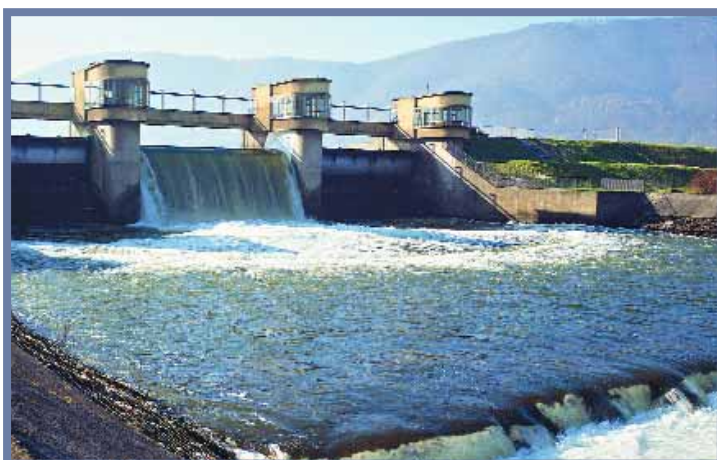
Tresna - wieża zamknięć wlotów do sztolni energetycznej

dokończenie na str. 16

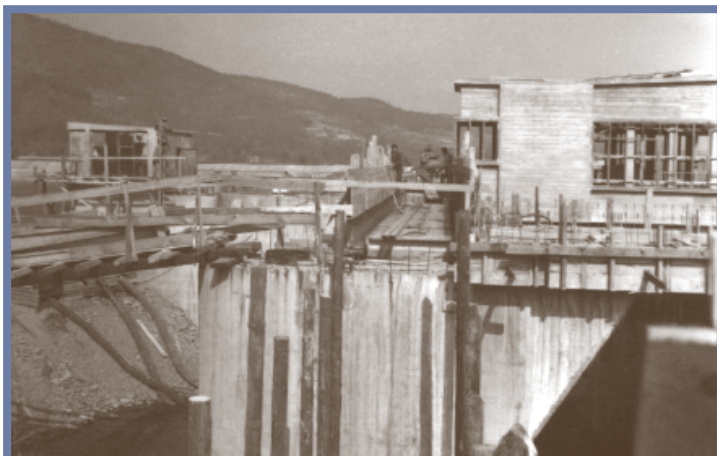

Tresna - II etap nasypu i wlot do sztolni

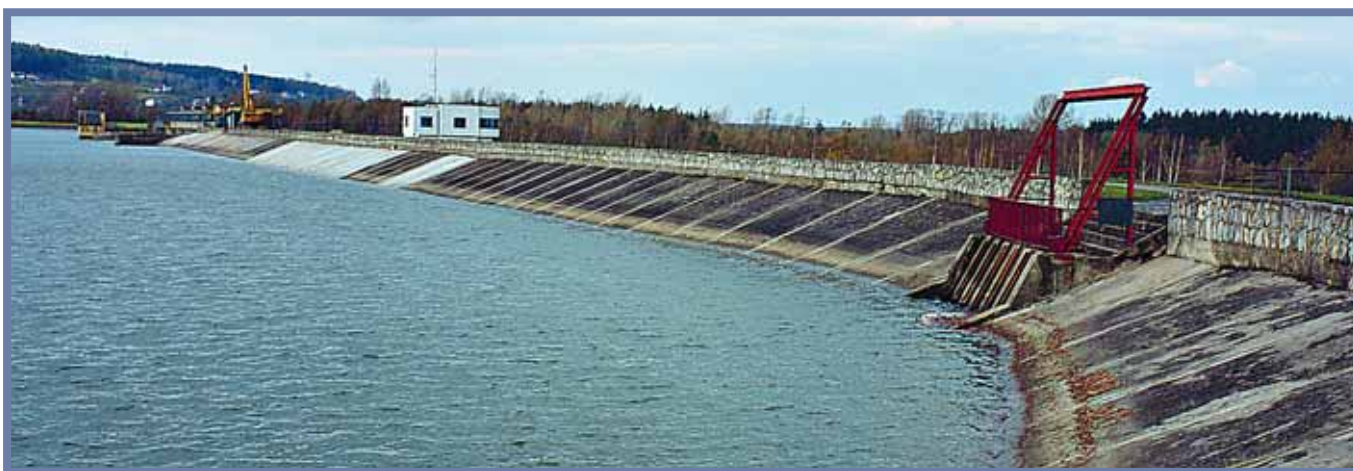
Kaskada Soły

Czaniec - dolne stanowisko przed zniszczeniem w lipcu 1997 r.

Czaniec - widok na lewy filar środkowego przęsła jazu - maj 1967 r.

Czaniec – widok od wody górnej na zaporę czołową

dokończenie ze str. 17

została prowizoryczna elektrownia parowa o mocy 1500 KM, wytwórnia kruszywa i fabryka betonu, kolejka linowa dla transportu betonu i innych materiałów, warsztaty i baraki dla pomieszczenia kompresorów, pomp, stolarni itp.

Od 1934 r. zakończenie inwestycji stało się pewne. Ministerstwo Komunikacji, pomimo minimalnych kwot budżetowych na budowę wodne, potrafiło wyszukać inne środki (Fundusz Pracy, Pożyczki Inwestycyjne), aby zapewnić sfinalizowanie budowy.

Zaporą zainteresowały się władze państwowe oraz całe społeczeństwo. Rozpoczął się istny wyścig pracy. Wykonawcy, a nawet okoliczna ludność zaczęły żyć ideą budowy. W 1934 r. dzienne zatrudnienie na zbiorniku dochodziło do 1850 robotników i 300 junaków, a na zaporze na 3 zmianach – 730 robotników. Ostatnie prace stanowiły wykończenie korony zapory oraz wykończenie balustrad, które prowadzono w październiku i listopadzie 1936 roku. Zbiornik w Porąbce, projektowany za czasów zaborów, a realizowany w niepodległej Polsce, wykonany został przez polskich inżynierów, techników i robotników.

Zaporę i zbiornik w Porąbce oddano do eksploatacji w 1936 roku. Było to wielkie święto budownictwa wodnego, gdyż to pierwsza i w tym czasie największa na terenie Polski budowla hydrotechniczna.

Mgr inż. Mieczysława ŻOŁĄDŹ – DRZYŹDŹYK
Inż. Włodzimierz DRZYŹDŹYK

Wykorzystane materiały:

Gospodarka wodna, listopad – grudzień 1936 r.;

inż. J. Piasecki – przemówienie na uroczystości poświęcenia zapory

inż. Ed. Romański – Porąbka skończona

inż. A. Bielański – Z historii powstania zbiornika na Sole w Porąbce;

prof. dr K. Pomianowski – Zbiorniki na Sole i możliwości budowy zbiorników na fliszu karpackim;

Okręgowa Dyrekcja Gospodarki Wodnej w Krakowie – kaskada Soły.

Współczesne możliwości budownictwa wodnego

Konferencja Naukowo-Techniczna

z okazji XLV „Tygodnia Hydrotechnika, Melioranta i Łąkarza” w Krakowie 16 – 20.05.2005 r.

Zwiedzenie budowli hydrotechnicznych, prezentacja metod usuwania szkód popowodziowych oraz referaty naukowe – to najważniejsze punkty programu konferencji naukowo-technicznej zorganizowanej przez specjalistów od budownictwa wodnego.

16 maja br. konferencję w Domu Technika NOT w Krakowie otworzył przewodniczący Zarządu Oddziału SITWM w Krakowie inż. Włodzimierz Drzyżdżyk. Po powitaniu gości oraz uczestników wręczono dyplomy i nagrody za najlepsze prace magisterskie. Z Politechniki Krakowskiej dyplom i nagrodę otrzymała inż. Renata Grabowska, z Akademii Rolniczej dyplom i nagrodę otrzymała mgr inż. Stanisława Fołtyn, a z Zespołu Szkół Inżynierii Środowiska i Melioracji w Krakowie na dyplom i nagrodę zasłużył. Artur Kucharczyk.

Dyplomami Zasłużonego Seniora uhonorowano Kaziemierę Michniewską i Tadeusza Zygmunta.

Wyróżnienia to tylko wstęp do właściwej konferencji, podczas której wysłuchano referatów:

1. „Wdrażanie Ramowej Dyrektywy Wodnej w Polsce”. Autor: dr inż. Tomasz Walczykiewicz, mgr inż. Roman Koniczny – Instytut Meteorologii i Gospodarki Wodnej w Krakowie,

2. „Postępy w stosowaniu geosyntetyków w budowlach wodno-melioracyjnych”. Autor: prof. dr hab. inż. Krzysztof Maślanka – Akademia Rolnicza w Krakowie.

W dyskusji stwierdzono, że treści referatów miały charakter szkoleniowy i wymagają dalszego rozpowszechnienia w środowisku specjalistów wodnych i melioracyjnych.

Drugi dzień konferencji poświęcono na sesję wyjazdową Sekcji Inżynierii i Gospodarki Wodnej, w czasie której zapoznano uczestników z eksploatacją zapór i zbiorników wodnych na Małej Wiśle i rzece Pszczynce (zbiorniki: Wiśła-Czarne, Goczałkowice i Łąka). Zbiorniki powyższe są zespołem, który kompleksowo zaopatruje Górny i Dolny Śląsk w wodę pitną. W drodze powrotnej zapoznano się z zabezpieczeniem stoku osuwiskowego na obwodnicy drogowej w miejscowości Ustroń. Stok osuwiskowy jest zabezpieczony geosyntetykami i realizowany przez polską firmę budowlaną „SOLEY” z Krakowa.

Podczas kolejnej sesji wyjazdowej, tym razem Sekcji Melioracji i Kształtowania Środowiska, uczestnicy konferencji zapoznali się z rezultatami usuwania szkód powodziowych, które wystąpiły w 1997 roku. Na potokach Korzenianka i Jasieniczanka w miejscowości Korzena zastosowano rozwiązanie techniczne polegające na zabudowie wyrw brzegowych budowlami siatkowo-kamiennymi, murami oporowymi i narzutem kamiennym. Skarpy potoku są zabudowane płytami ażurowymi, geokratą i brzegostonami. Dno potoku zabudowano gurtami betonowymi siatkowo-kamiennymi. Na potoku Sudół w Grybowie pokazano zabudowę przy pomocy korekcji progowej o wysokości 0,30 m i systemu kamiennych zapór przeciwrumowiskowych (19 sztuk), które jednak na skutek braku konserwacji i modernizacji zostały w czasie powodzi w 2004 roku całkowicie zniszczone.

Podczas czwartego dnia konferencji zwiedzano nową oczyszczalnię ścieków w Niegoszowicach, do której aktualnie są dobudowywane kolektory kanalizacyjne, które będą oczyszczać ścieki komunalne z miejscowości Balice – Rudawa Niegoszowice. Zapoznano również uczestników z prefabrykowanymi elementami pompowni i studzienek stosowanymi w sieci kanalizacyjnej.

Ostatni dzień tradycyjnie już zaplanowano jako spotkanie z seniorami. Na spotkaniu wygłoszono prelekcję na temat: „Korea Północna od Gór Diamentowych do 38 równoleżnika Panmundżon” – mgr. inż. Andrzeja Wójcika.

W Konferencji Naukowo-Technicznej „Tydzień Hydrotechnika, Melioranta i Łąkarza” w Krakowie w dniach 16-20.05.2005 r. brało udział 230 uczestników – w tym 81 członków Małopolskiej Okręgowej Izby Budownictwa.

Sekretarz konferencji
inż. Jan SMENDA

Wodne czy hydrotechniczne?

Analiza pojęć używanych w budownictwie wodnym

Porównanie zastosowanych pojęć w obowiązujących ustawach i rozporządzeniach, wprowadzających przepisy techniczno-budowlane do stosowania w praktyce inżynierskiej w postaci warunków technicznych i różnorodnych klasyfikacji w dziedzinie budownictwa wodnego, skłania do przemyśleń, które chciałbym poniżej przedstawić. Czy należy posługiwać się terminem budownictwo wodne czy budownictwo hydrotechniczne?

W Ustawie Prawo budowlane z dnia 7 lipca 1994 nie istnieje określenie budownictwo wodne, lecz jedynie raz użyte w art. 3 pkt 3 wyrazy „budowle hydrotechniczne”.

Rozwinięciem rozumienia słów budowle hydrotechniczne są warunki techniczne, jakim powinny odpowiadać obiekty budowlane gospodarki wodnej i ich usytuowanie, które wprowadzono do stosowania Rozporządzeniem Ministra OŚr, ZNiL z dnia 20 grudnia 1996 r., gdzie również nie użyto ani raz określenia budownictwo wodne.

Ustawa Prawo wodne z dnia 18 lipca 2001 r., regulująca tę dziedzinę działalności gospodarczej, ogranicza się do jednokrotnego przytoczenia słów budownictwo wodne jako tytułu Działu IV a, wyrazy budowli hydrotechnicznych użyto tylko w art. 201, polecając w nim zastąpić te wyrazy w Prawie budowlanym wyrazami „urządzeń wodnych”.

Budownictwo wodne polega na wykonywaniu oraz utrzymywaniu urządzeń wodnych – art. 62 ust. 1 Prawa wodnego.

Przez urządzenia wodne rozumie się urządzenia służące kształtowaniu zasobów wodnych oraz korzystaniu z nich – art. 9 pkt 9 Prawa wodnego.

Regulacja koryt cieków naturalnych, zwana dalej „regulacją wód”, służy poprawie warunków korzystania z wód i ochronie przeciwpowodziowej. – art. 67 ust. 1 Prawa wodnego. Odnosi się to odpowiednio do zabudowy potoków górskich, kształtowania nowych koryt cieków naturalnych oraz do wykonywania polderów przeciwpowodziowych – art. 69 Prawa wodnego.

Co w rozumieniu Prawa wodnego należy zaliczyć do budownictwa wodnego przedstawia poniższa tabela:

Listę obiektów związanych z budownictwem wodnym, ale pod szyldem budowli hydrotechnicznych, uzupełnia wymienione Rozporządzenie MOŚr, ZNiL w Warunkach technicznych. Oprócz wszystkich ujętych w tabeli, w kolumnie urządzenia wodne, wymienia jeszcze lub uściśla:

- zapory ziemne i betonowe,
- jazy,
- przelewy i spusty,
- śluzy żeglugowe,
- sztolnie,
- rurociągi hydrotechniczne,
- syfony, lewary, akwedukty,
- grodze,
- nadpoziomowe stawy na substancje płynne i półpłynne,

BUDOWNICTWO WODNE – DZIAŁ IV Prawa wodnego

URZĄDZENIA WODNE art. 9 pkt 9 P. w.	URZĄDZENIA MELIORACJI WODNYCH art. 70 ust. 2 P. w.	
	PODSTAWOWE URZĄDZENIA MELIORACJI WODNYCH art. 71 ust. 1 P. w.	SZCZEGÓLWE URZĄDZENIA MELIORACJI WODNYCH art. 73 ust. 1 P. w.
budowle piętrzące,	budowle piętrzące,	groble,
budowle upustowe,	budowle upustowe,	
obiekty do ujmowania wód,	obiekty do ujmowania wód,	
stopnie wodne,	stopnie wodne,	
zbiorniki wodne i stawy,	zbiorniki wodne,	stawy rybne, ziemne
kanały i rowy,	kanały wraz z budowlami,	rowy wraz z budowlami
budowle regulacyjne,	budowle regulacyjne,	
budowle przeciwpowodziowe,	budowle przeciwpowodziowe,	
wyloty urządzeń kanalizacyjnych,	rurociągi $\varnothing \geq 0,6$ m	rurociągi $\varnothing < 0,6$ m
obiekty energetyki wodnej,	stacje pomp	stacje pomp, ciśnieniowe
stałe urządzenia do połowu ryb,		systemy nawodnień grawit.
stałe urządzenia do przewozów międzybrzegowych		
mury oporowe, nadbrzeża,		
bulwary, pomosty, przystanie,		
kąpieliska,		

- porty, baseny, zimowiska, pirsy, mola,
- pochylnie i falochrony na wodach śródlądowych,
- przepławki dla ryb.

Całość tematu w odniesieniu do wymienionych nazw mieści się w art. 2 ustawy Prawo budowlane:

... Przepisy ustawy nie naruszają przepisów odrębnych, a w szczególności:

2) Prawa wodnego – w odniesieniu do urządzeń wodnych,...

oraz w art. 3:

Ilekoć w ustawie jest mowa o:

- 1) obiekcie budowlanym – należy przez to rozumieć:
  - b) budowlę stanowiącą całość techniczno-użytkową wraz z instalacjami i urządzeniami,
- 3) budowli – należy przez to rozumieć... budowle hydrotechniczne...

Tyle na temat pojęć i ich rozumienia mówią tutaj cytowane podstawowe akty prawne w tej dziedzinie. W założeniu chciałem ułatwić uporządkowanie myślenia, aby oprzeć się na wspólnym sposobie rozumienia tradycyjnego i nowego podejścia do różnie określanej granicy, do której sięga dziedzina budownictwa wodnego.

Równowadze w branży nie sprzyjały wielokrotne zmiany we właściwościach organów centralnych dokonywane na przestrzeni minionych dziesięcioleci. Moja pamięć sięga Centralnego Urzędu Gospodarki Wodnej w latach sześćdziesiątych ubiegłego wieku, pierwsza połowa lat siedemdziesiątych to Ministerstwo Rolnictwa, druga połowa siedemdziesiątych i połowa osiemdziesiątych to domena Ministerstwa Komunikacji i później aż do obecnej chwili Ministerstwa Ochrony Środowiska we wszelkich konfiguracjach zależnych od wizji urzędującego w danym okresie prezesa Rady Ministrów.

Po okresie pewnej dowolności i wprowadzaniu nazw i określeń z dziedzin pokrewnych następuje powrót do tradycyjnego nazewnictwa. Przykładem tego mogą być broniący dyplomów w tym roku studenci Politechniki Krakowskiej, którzy jako pierwsi po wielu latach otrzymują tytuł inżyniera budownictwa wodnego.

inż. Józef SUŁOWSKI

Członek Zespołu ds. prawa w budownictwie
Sekcja budownictwa wodnego i melioracji

Nowe władze SITWM

*Walne Zgromadzenie
Członków Zarządu Oddziału Stowarzyszenia
Inżynierów i Techników Wodnych
i Melioracyjnych w Krakowie*

4 kwietnia 2005 roku odbyło się Walne Zgromadzenie Członków Zarządu Oddziału SITWM w Krakowie, któremu przewodniczył Tadeusz Bednarczyk. Zgromadzenie przyjęło sprawozdanie ustępujących władz ostatniej kadencji oraz wybrało nowe na lata 2005–2008.

Sprawozdanie z działalności Zarządu Oddziału SITWM w Krakowie za kadencję 2001 – 2004 przedstawił przewodniczący Włodzimierz Drzyżdżyk. Działalność Sądu Koleżeńskiego Zarządu Oddziału podsumował Alfred Pasternak, a Oddziałowej Komisji Rewizyjnej – przewodniczący Jerzy Skąpski, który pozytywnie ocenił pracę merytoryczną i finansową. W imieniu Komisji Rewizyjnej jej przewodniczący złożył wniosek o udzielenie absolutorium ustępującemu Zarządowi.

O pracy Zarządu w ostatnich czterech latach w kontekście przedstawionych sprawozdań dyskutowali: Tadeusz Łagosz, Jan Smenda, Janusz Filimowski, Małgorzata Siudak, Zbigniew Kuczek i Zbigniew Kot. W głosowaniu jawnym udzielono absolutorium ustępującemu Zarządowi.

Przewodniczący Komisji Głównej Ferdynand Kaczanowski zgłosił kandydaturę Włodzimierza Drzyżdżyka na przewodniczącego Zarządu Oddziału SITWM w Krakowie na lata 2005-2008. Kandydatura po głosowaniu została przyjęta.

W kolejnych głosowaniach do Zarządu Oddziału SITWM zostali wybrani: Janusz Filimowski, Ryszard Rozwadowski, Ewa Sulikowska, Jan Smenda, Antoni Kaczmarczyk, Barbara Żołędź – Drzyżdżyk, Wojciech Mierzwa, Małgorzata Siudak, Danuta Trylska-Siekańska, Zbigniew Olszamowski i Lucjan Czajkowski.

Członkami Oddziałowej Komisji Rewizyjnej zostali: Jerzy Skąpski, Stanisław Marcinek, Tadeusz Zygmunt, Zbigniew Oczkowski i Kazimiera Michniewska.

Do Oddziałowego Sądu Koleżeńskiego wybrano: Alfreda Pasternaka, Ferdynanda Kaczanowskiego i Kazimierza Warzechę.

**Przewodniczący
Zarządu Oddziału
inż. Włodzimierz DRZYŹDŹYK**

Ostatni w

Echa IV Krajowego Zjazdu

IV zwyczajny Krajowy Zjazd Sprawozdawczy PIIB, ostatni w kończącej się I kadencji naszego samorządu, obradował 17-18 czerwca br. w hotelu Novotel w Warszawie. Spośród 210 uprawnionych, obecnych było 182 delegatów blisko 95-tysięcznej grupy członków zarejestrowanych w 17 izbach okręgowych. Małopolską Okręgową Izbę Inżynierów Budownictwa na IV Krajowym Zjeździe reprezentowało 17 delegatów.

Zjazd otworzył prezes Krajowej Rady PIIB prof. Zbigniew Grabowski, który powitał przybyłych na obrady zaproszonych gości reprezentujących prezydenta RP, rząd, Sejm, izby inżynierów budownictwa ze Słowacji oraz Czech, rodzime samorządy zawodowe urbanistów, architektów, adwokatów, stowarzyszenia naukowo-techniczne, a także organizacje ściśle związane z branżą budowlaną. W wystąpieniach gości nie zabrakło słów podziękowań za dotychczasowe zaangażowanie Izby we wszystkich podejmowanych działaniach, szczególnie tych wpływających na bieżące zmiany w prawodawstwie dotyczącym szeroko pojętego budownictwa. Podkreślano dotychczasową dobrą współpracę z izbami samorządu zawodowego; architektów, urbanistów, adwokatów, ze stowarzyszeniami naukowo-technicznymi, Federacją NOT, organizacjami zagranicznymi i wyrażano wolę jej kontynuacji. Były też głosy apelujące o włączenie się Izby – jako organizacji pozarządowej – do zdecydowanych działań dla przeciwstawienia się wszelkim przedsięwzięciom niszczącym rodzime budownictwo, a także zaangażowania się w grę o przyszłość Polski poprzez czynny udział w dyskusji nad Narodowym Planem Rozwoju. Apelowano również o zdecydowane, znaczące wsparcie władz odpowiedzialnych za budownictwo, jak to się dzieje w UE, aby nie powtórzyła się nieobecność samorządu inżynierów budownictwa, a także architektów i urbanistów w konstruowaniu planu rozwoju Polski na lata 2007-2013. Zadaniem Izby jest przede wszystkim właściwe dbanie o pozycję polskich inżynierów w życiu społecznym i gospodarczym kraju oraz w stosunkach z Unią Europejską.

Do Prezydium IV Krajowego Zjazdu z rekomendacji Krajowej Rady na przewodniczącego wybrano po raz trzeci Ryszarda Trykosko – przewodniczącego Pomorskiej OIIB oraz czterech członków. Przewodniczący Zjazdu wyznaczył spośród wybranych członków Prezydium na wiceprzewodniczących: Stefana Czarnieckiego – przewodniczącego Śląskiej OIIB, Janusza Iberszera – wiceprzewodniczącego Lubelskiej OIIB, na sekretarzy: Ewę Barcicką – sekretarza Zachodniopomorskiej OIIB, Urszulę Aptowicz – delegatkę Mazowieckiej OIIB.

Zgodnie z Regulaminem Zjazdu dokonano wyboru 5-osobowej Komisji Mandatowej, 4-osobowej Komisji Wyborczej, 8-osobowej Komisji Skrutacyjnej, w składzie której znalazł się Józef Szostak – delegat MOIIB, oraz 13-osobowej Komisji Uchwał i Wniosków, w której sekretarzem został Andrzej Pelech – delegat MOIIB.

W części sprawozdawczej Zjazdu prezes Krajowej Rady prof. Zbigniew Grabowski złożył relację z działalności Krajowej Rady PIIB w 2004 roku. Swoje sprawozdania przedstawili także przewodniczący pozostałych organów Krajowej Izby; Komisji Kwalifikacyjnej, Sądu Dyscyplinarnego, Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej, Komisji Rewizyjnej.

Oceniając działalność organów Krajowej Izby w okresie sprawozdawczym Komisja Rewizyjna stwierdziła, iż była ona prowadzona zgodnie z ustawą, statutem oraz obowiązującymi regulaminami PIIB. Podejmowane były działania zmierzające do wykonania uchwał III Krajowego Zjazdu. Analiza wskaźników oceny sytuacji ekonomiczno-finansowej Krajowej Izby wykazała, iż majątek KI jest zdolny w dalszym ciągu do generowania zysku, a posiadana płynność finansowa pozwala na regulowanie wszystkich zobowiązań środkami pieniężnymi.

Przewodnicząca KKR wystąpiła do IV Krajowego Zjazdu z wnioskiem o zatwierdzenie sprawozdania finansowego Krajowej Rady oraz udzielenia Krajowej Radzie absolutorium za okres sprawozdawczy. Po dyskusji nad sprawozdaniami, w której głos zabrało 12 delegatów, w tym Leszek Reguła z MOIIB, po głosowaniu Zjazd zatwierdził sprawozdania organów KI i udzielił absolutorium Krajowej Radzie.

W dalszej części Zjazd rozpatrzył nowelizację budżetu na rok 2005 oraz Zasady gospodarki finansowej i budżet na rok 2006. W dyskusji nad powyższymi dokumentami głos zabrało 10 delegatów, w tym Janusz Cieśliński z MOIIB. Ostatecznie oba dokumenty z pewnymi zmianami zostały przyjęte przez Zjazd stosownymi uchwałami. Na zakończenie pierwszego dnia obrad gość Zjazdu Zbigniew M. Bzymek Ph. D. Professor University of Connecticut w USA wygłosił wykład pt. „Metody rozwiązywania konfliktowych problemów inżynierskich”.

W drugim dniu obrad przeprowadzono wybór Krajowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej. Rezygnację z pełnienia tej funkcji złożył dotychczasowy KRZOZ prof. Jan Bieliszczuk. Konieczne okazało się również uzupełnienie składu tego organu. W wyniku tajnego głosowania KRZOZ wybrany został Jerzy Stroński, zaś zastępcą Jerzy Grzesik. Z przedstawionych propozycji zmian do Statutu i regulaminów organów po dyskusji Zjazd przyjął zmiany w takich dokumentach jak:

I kadencji

Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa

- Regulamin KKK
- Regulamin OKK
- Regulamin ORZO

IV Zjazd uchwałą zobowiązał Krajową Radę i obecne rady Lubuskich Okręgowych Izb Inżynierów Budownictwa z siedzibami w Zielonej Górze i Gorzowie Wlkp. do wspólnego działania dla przeprowadzenia w zbliżających się wyborach władz samorządu na II kadencję zmian zmierzających do utworzenia w województwie lubuskim jednej OIIB.

Do Komisji Uchwał i Wniosków IV Krajowego Zjazdu wpłynęło;

- 68 wniosków złożonych przez delegatów podczas trwania Zjazdu
- 94 wnioski podjęte przez IV zjazdy okręgowe (w tym 11 wniosków MOIIB) przekazane przez (powołaną uchwałą Prezydium KR) Komisję ds. Uchwał i Wniosków z jej rekomendacją, 21 wniosków do bezpośredniego rozpatrzenia przez IV Zjazd Krajowy.

Zjazd uchwałą przyjął do wiadomości wnioski zgłoszone przez delegatów, które po rozpatrzeniu przez Zjazdową Komisję Uchwał i Wniosków, zostaną przekazane Krajowej Radzie do realizacji. Delegaci, okręgowe rady i wnioskodawcy zostaną poinformowani o podjętych rozstrzygnięciach.

Na IV Krajowym Zjeździe zamykającym de facto I kadencję działalności samorządu zabrakło szerszej merytorycznej dyskusji nad perspektywą i strategią działania Izby. W końcowej części obrad dyskutowało 6 delegatów, w tym Janusz Cieśliński z MOIIB. Zajęli się oni następującymi problemami;

- ostatnia nowelizacja Prawa budowlanego i pozbawienie osób ze średnim wykształceniem technicznym możliwości uzyskiwania uprawnień budowlanych
- odpłatność osób ubiegających się o uprawnienia budowlane a wynagrodzenia zespołów kwalifikacyjnych i egzaminacyjnych w aspekcie zapisów w nowym rozporządzeniu MI w sprawie samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie

- wykorzystywanie przez członków zamieszczanych porad prawnych w „Inżynierze Budownictwa” jako podstawy właściwej interpretacji Prawa budowlanego
- wprowadzenia do Prawa budowlanego obowiązku przedkładania deklaracji zgodności wykonania instalacji elektrycznej i gazowej potwierdzonej przez niezależną instytucję
- wyjaśnienia długości wymaganego okresu praktyki dla osób ubiegających się o uprawnienia kolejowe
- powołanie przez Izbę podmiotu broniącego interesów zawodowych członków samorządu. Wniosek o powołanie rzecznika ochrony statusu zawodowego został przez Zjazd odrzucony
- uzgodnienia z Ministerstwem Edukacji i Sportu minimum programowych dla studiów inżynierskich

Echa pozjazdowe

Od strony logistycznej Zjazd został profesjonalnie przygotowany przez administrację Biura Krajowej Izby.

Przewodniczący Zjazdu po raz trzeci poprowadził go bardzo sprawnie, lecz nie do końca bezstronnie.

Prezydium Zjazdu nie korzystało z kompetencji przyznanych mu Regulaminem Zjazdu, toteż zadawane przez delegatów pytania pozostawały bez odpowiedzi, nie wykorzystano w pierwszym dniu, po wyczerpaniu porządku obrad, pozostałego czasu na dyskusję. Komisja Uchwał i Wniosków pracowała sprawnie, przyjęła do wiadomości wnioski zgłoszone przez delegatów, lecz nie przedstawiła Zjazdowi 21 wniosków delegatów ze zjazdów okręgowych przygotowanych do rozpatrzenia przez IV Krajowy Zjazd, jak również nie poinformowała delegatów o merytorycznej stronie złożonych wniosków, a jedynie o ich liczbie.

IV Krajowy Zjazd Izby pokazał realizację przyjętego programu działań Izby na lata 2002-2006, zaakceptował dotychczasowe poczynania ukierunkowane na umacnianie pozycji naszego samorządu w rzeczywistości społecznej i gospodarczej kraju.

Następny V Krajowy Zjazd Izby jako sprawozdawczo-wyborczy odbędzie się w dniach 23-24 czerwca 2006 r. w Warszawie.

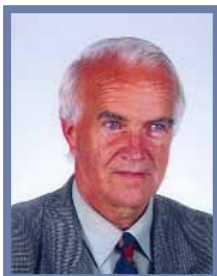
Krystyna KORNIĄK-FIGA

Wybuchowe szkolenie

Krajowa Komisja Kwalifikacyjna pod Wawelem

5-6 września 2005 r. odbyło się w Krakowie posiedzenie Krajowej Komisji Kwalifikacyjnej poszerzonej o przewodniczących Okręgowych Komisji Kwalifikacyjnych i etatowych pracowników współpracujących z komisjami. Jedną z inspiracji ogólnopolskiego spotkania Komisji Kwalifikacyjnej w Krakowie był zamiar zaprezentowania stanu techniki i możliwości technicznych metod wybuchowych stosowanych przy wyburzaniu budynków i budowli.

Stanisław Karczmarczyk

Propozycja z naszego, małopolskiego, okręgu została przedstawiona po sesji egzaminacyjnej w maju 2005 roku, w której po raz pierwszy Komisje Kwalifikacyjne naszej Izby zorganizowały egzamin dla tzw. specjalności wyburzeniowej. Przygotowanie i przebieg egzaminu spowodowały konieczność bliższego poznania tych zagadnień traktowanych w naszym środowisku zawodowym jako wyjątkowe. Włączenie specjalistów od wyburzeń metodami wybuchowymi do grona członków naszej Izby zaowocowało zatem naturalną potrzebą

poszerzenia i pogłębienia wiadomości i wiedzy w tym zakresie.

Najważniejszym elementem spotkania było szkolenie Komisji Kwalifikacyjnej związane z wprowadzeniem w życie między innymi znowelizowanej ustawy Prawo budowlane oraz rozporządzenia z dnia 18 maja 2005 roku w sprawie samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie (Dz. U. z 2005 r. Nr 96 poz 817). Nowe przepisy ustawy i rozporządzenia spowodowały wprowadzenie odpowiednich poprawek do regulaminów, dotyczących przeprowadzania egzaminów na uprawnienia budowlane.

Jednym z najważniejszych jest zmiana skali wymagań w zestawach pytań przygotowywanych na poszczególne sesje egzaminacyjne. Przewiduje się przekierowanie ak-

centów na zagadnienia fachowe, kosztem dotychczas dominujących zagadnień formalnoprawnych.

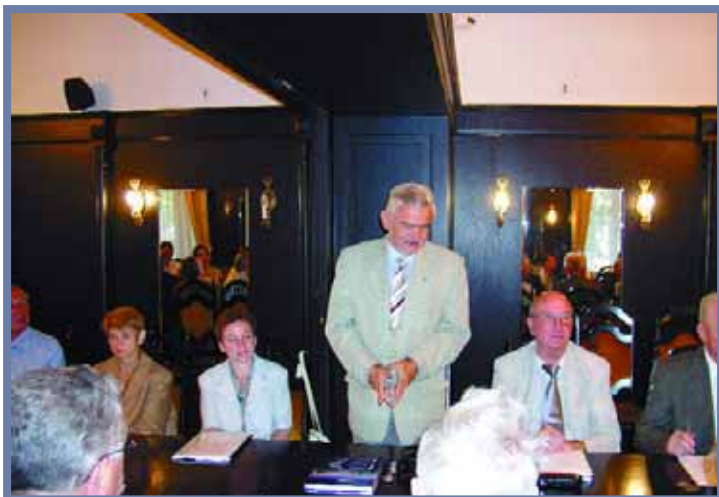
Warto również nadmienić, że nowe przepisy ustaw i rozporządzeń umożliwiają uzyskanie tytułu rzeczoznawcy budowlanego przez osoby nie posiadające uprawnień budowlanych. Stworzy to możliwość opracowywania specjalistycznych opinii i ekspertyz np. w dziedzinie zagadnień chemicznych, biologicznych itp. Ten problem wzbudził tak duże kontrowersje, że Komisja Krajowa odłożyła zaakceptowanie regulaminu przyznawania tytułu rzeczoznawcy.

Z dużym zainteresowaniem uczestnicy szkolenia wysłuchali prelekcji specjalistów z AGH dr hab. inż. Pawła Batko i dr inż. Józefa Lewickiego ilustrujących przykłady zrealizowanych wyburzeń przy zastosowaniu materiałów wybuchowych. W programie prelekcji specjaliści wykazali wiele nieprawidłowości i sprzeczności tkwiących w obowiązujących przepisach i rozporządzeniach dotyczących wyburzeń. Nowa specjalność w naszej Izbie będzie zatem generować odpowiednie zmiany w tym zakresie.

W bardzo napiętym programie szkolenia znalazł się również czas na zwiedzanie krakowskich osobliwości. Goście zajrzeli do niedostępnych dla turystów piwnic i pomieszczeń Baszty Sandomierskiej na Wawelu oraz obejrżeli przyszlą trasę turystyczną obejmującą ogrody królowej Bony oraz basteję austriacką (przy kościele św. Idziego). Zwiedzanie tych obiektów połączone było z prezentacją nietypowych rozwiązań projektowych i technologicznych stosowanych przy zabezpieczaniu i konserwacji zabytków.

Obrady i szkolenie uświetnili swoją obecnością prof. Zbigniew Grabowski – prezes Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa oraz dr inż. Zygmunt Rawicki – przewodniczący Małopolskiej OIIB.

Stanisław KARCZMARCZYK

Przyłączenie do sieci gazowej

Jednolite standardy obsługi projektanta

Projektant, a także każdy inwestor, który planuje wykonanie przyłącza gazowego, powinien znać nie tylko obowiązujące przepisy, ale również specyfikę dostawcy medium. Poniżej przedstawiamy informacje, które ułatwią zainteresowanym z rejonu Krakowa, sprawne przejście przez ten etap inwestycji.

Zakład Gazowniczy Kraków pracuje w roku 2005 w zmienionej strukturze organizacyjnej.

Rozdzielnie Gazu uległy podziałowi na:

- BOK-i – Biura Obsługi Klienta
- POK-i – Punkty Obsługi Klienta
- RES-y – Rejony Eksploatacji Sieci

BOK-i i POK-i zapewniają ekonomiczną obsługę klienta, RES-y eksploatują sieć gazową i dokonują włączeń do sieci na zlecenia wychodzące z BOK-ów i POK-ów.

Ponadto przy załatwianiu spraw związanych z projektowaniem instalacji gazowych, przyłączy gazowych lub odcinków sieci gazowych projektanci spotkają się jeszcze z symbolami działów, które mogą współuczestniczyć w procesie obsługi klienta – projektanta:

- Dział Obsługi Klienta – dla odbiorców II grupy, powyżej 10 m sześć. /h – HK
- Dział Nadzoru nad Realizacją Remontów i Inwestycji – TI
- Dział Dyspozycji Gazem – TD
- Dział Sprzedaży i Bilansowania – HS
- Dział Eksploatacji – TE

Standardy obsługi klientów

Jednolite standardy obsługi klientów są zgodne z obowiązującymi w tym względzie przepisami, takimi jak:

Ustawa – Prawo energetyczne z dnia 10.04.1997 – tekst jednolity Dz. U. z 2003 r. nr. 153 poz. 1504 oraz przepisy wykonawcze do tej ustawy, między innymi:

Rozporządzenia Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 6.04.2004 r. w sprawie szczegółowych warunków przyłączenia podmiotów do sieci gazowych, ruchu i eksploatacji tych sieci (Dz. U z 2004 r. Nr 105 poz. 1113).

Ustawa Prawo budowlane z dnia 7.07.1994 r. (tekst jednolity Dz. U. z 2003 r. Nr 207 poz. 2016 z późniejszymi zmianami) oraz przepisy wykonawcze do tej ustawy, między innymi:

Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 12.04.2002 w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. z 2002 r. Nr, 75 poz. 690)

Rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 30.07.2001 w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać sieci gazowe (Dz. U. z 2001 r. Nr 97 poz. 1055).

Zadania BOK, POK i HK

- Udzielanie informacji w zakresie zasad przyłączania nowych odbiorców.

- Doradztwo i udzielanie pełnej informacji o zakresie usług świadczonych przez Zakład Gazowniczy.
- Przygotowywanie wspólnie z klientem wniosków o określenie warunków przyłączenia i ich rejestracja.
- Pilotowanie spraw klienta aż do ich sfinalizowania
- Określanie warunków przyłączenia dla klientów I i II grupy przyłączeniowej.
- Warunki przyłączenia wydawane są bezpłatnie.

Wnioski i warunki techniczne przyłączenia

Wniosek o określenie warunków przyłączenia klient otrzymuje w HK/BOK/POK i wypełnia w miarę potrzeby przy udziale pracownika tejże komórki ZGK.

Do wniosku należy dołączyć: oświadczenie dotyczące tytułu prawnego wnioskodawcy do korzystania z obiektu lub nieruchomości, a jeżeli będzie wykonywany przyłącz gazowy lub będzie zachodziła potrzeba rozbudowy sieci, to dodatkowo trzeba dołączyć mapę terenu w skali 1 : 500 lub 1 : 1000, którą klient zobowiązany jest uzyskać na własny koszt.

Pracownik HK/BOK/POK przyjmuje wniosek, ocenia poprawność wypełnienia oraz kompletność dokumentów i dokonuje jego ewidencji w rejestrze odpowiednio dla I lub II grupy przyłączeniowej.

Terminy wydania warunków powinny być jak najkrótsze i nie powinny przekraczać:

- dla I grupy przyłączeniowej 30 dni od daty złożenia kompletnego wniosku
- dla II grupy przyłączeniowej 60 dni od daty złożenia kompletnego wniosku.

Wydawane warunki techniczne podłączenia muszą być poprzedzone analizą ekonomiczną. Okres zwrotu nakładów powinien być nie dłuższy niż 10 lat, w przypadku klientów grupy I, i nie dłuższy niż 5 lat, w przypadku klientów II gr.

Jeżeli klient zgadza się z określonymi warunkami przyłączenia, może zostać przygotowana umowa o przyłączenie do sieci gazowej, którą HK/BOK/POK sporządza na piśmie wniosek klienta.

Klient, który nie zgadza się z wydanymi warunkami przyłączenia do sieci gazowej, może złożyć w formie pisemnej zastrzeżenia do warunków. Jeżeli istnieje możliwość zmiany warunków przyłączenia do sieci gazowej, HK/BOK/POK przedstawia klientowi nową propozycję kosztu przyłączenia lub warunków przyłączenia.

Jeżeli klient nie zgadza się z nowo określonymi warunkami przyłączenia – nie może nastąpić zawarcie umowy, co oznacza zawieszenie postępowania bez powiadamiania klienta. Klient może w ciągu 1 roku ważności warunków zmienić stanowisko i wystąpić o zawarcie umowy o przyłączenie.

mgr inż. Tadeusz SZMIGIEL

Członek Zespołu ds. prawa w budownictwie
Sekcja gazownicza

Jak daleko od kolei?

Co warto wiedzieć przy zakupie nieruchomości oraz projektowaniu obiektów budowlanych w sąsiedztwie linii kolejowych

Usytuowanie budowli, budynków, drzew i krzewów oraz wykonywanie robót ziemnych w sąsiedztwie linii kolejowych zostało uregulowane w art. 53 – 57 Ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. z 2003 r. Nr 86 p. 789, tekst ostatniej zmiany z 2004 r. Nr 173 poz. 1808) oraz w Rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 10 listopada 2004 r. (Dz. U. z 2004 r. Nr 249 poz. 2500) w sprawie wymagań w zakresie odległości i warunków dopuszczających usytuowanie budowli i budynków, drzew lub krzewów, elementów ochrony akustycznej i wykonywania robót ziemnych w sąsiedztwie linii kolejowej, a także sposobu urządzania i utrzymywania zasłon odśnieżnych oraz pasów przeciwpożarowych.

Ustawa określiła rozumienie pojęć:

- w art. 4 pkt. 2) „linia kolejowa” – tory kolejowe wraz z zajęтыми pod nie gruntami oraz przyległy pas gruntu, a także budynki, budowle i urządzenia przeznaczone do prowadzenia ruchu kolejowego, wraz zajęтыми pod nie gruntami.
- pkt. 8). „obszar kolejowy” – określony działkami ewidencyjnymi obszar, na którym usytuowane są linie kolejowe oraz inne budynki, budowle i urządzenia przeznaczone do zarządzania, eksploatacji i utrzymywania linii kolejowych, a także służące do obsługi przewozu osób i rzeczy.

Odległości od obszaru kolejowego określone zostały w Rozporządzeniu Ministra Infrastruktury wymienionym powyżej i wynoszą:

§ 1 ust. 1: Budowle i budynki mogą być usytuowane w odległości nie mniejszej niż 10 m od granicy obszaru kolejowego, z tym, że odległość ta od osi skrajnego toru nie może być mniejsza niż 20 m z zastrzeżeniem ust. 3, który mówi, że nie stosuje się do budowli i budynków przeznaczonych do prowadzenia ruchu kolejowego i utrzymywania linii, kolejowej oraz do obsługi przewozu osób i rzeczy.

§ 1 ust. 2: Budynki mieszkalne, szpitale, domy opieki społecznej, obiekty rekreacyjno-sportowe, budynki związane z wielogodzinnym pobytem dzieci i młodzieży powinny być usytuowane w odległości zapewniającej zachowanie w zależności od przeznaczenia budynku, dopuszczalnego poziomu hałasu, określonego w przepisach w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku.

§2: Na gruntach położonych w sąsiedztwie linii kolejowych drzewa lub krzewy mogą być sytuowane w odległości nie mniejszej niż 15 m od osi skrajnego toru kolejowego.

§ 5 ust. 1: Roboty ziemne mogą być wykonywane w odległości nie mniejszej niż 4 m od granicy obszaru kolejowego (nie stosuje się do robót ziemnych związanych z budową, utrzymaniem, remontem i kolejowych).

§ 5 ust. 3: Wykonywanie robót ziemnych w odległości od 4 m do 20 m od granicy obszaru kolejowego powinno być każdorazowo uzgadniane z zarządcą infrastruktury.

Odstępstwo

Na podstawie art. 57. ust. 1 ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym, w przypadkach szczególnie uzasadnionych dopuszcza się odstępstwo od warunków usytuowania budynków lub budowli oraz wykonywania robót ziemnych, określonych na podstawie art. 54. Odstępstwo nie może powodować zagrożenia życia ludzi lub bezpieczeństwa mienia oraz bezpieczeństwa i prawidłowego ruchu kolejowego, a także nie może zakłócać działania urządzeń służących do prowadzenia ruchu kolejowego.

Odstępstwa udziela bądź odmawia zgody na odstępstwo właściwy organ administracji architektoniczno-budowlanej po uzyskaniu opinii właściwego zarządcy (art. 57 ust. 2).

Tak więc lokalizowanie obiektów budowlanych jak również wykonywanie robót ziemnych w sąsiedztwie linii kolejowych wymaga zapoznania się uczestników procesu inwestycyjnego z przepisami podanymi powyżej. Wiedza ta może być niezbędna przy zakupie nieruchomości w sąsiedztwie linii kolejowych, jak również przy projektowaniu obiektów budowlanych obok kolei.

Inwestor nie pozostaje jednak bez niezbędnej wiedzy, gdyż występuje do właściwego organu administracji architektoniczno-budowlanej o warunki zabudowy dla konkretnego zamierzenia budowlanego. W decyzji o warunkach zabudowy, w przypadku gdy zamierzenie inwestycyjne sąsiaduje z obszarem kolejowym, określa warunki realizacji inwestycji również z uwagi na to sąsiedztwo. Zatem właściwy organ sprawdza, czy sąsiednia działka ewidencyjna znajduje się w wykazie działek stanowiących obszar kolejowy. (Wykaz działek ewidencyjnych stanowiących obszar kolejowy opracowany został na podstawie Decyzji Nr 42 Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 28 grudnia 2000 r. w sprawie ustalenia terenów, przez które przebiegają linie kolejowe jako terenów zamkniętych).

Teren zamknięty określony jest w art. 3 Ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane: cyt: Teren zamknięty – należy przez to rozumieć teren zamknięty, o którym mowa w przepisach Prawa geodezyjnego i kartograficznego (Ustawa z dnia 17 maja 1989 r., tekst jednolity Dz. U. z 2000r. Nr 100 poz. 1086 z późniejszymi zmianami).

Art. 2 Ustawy z dnia 17 maja 1989 r. Prawa geodezyjnego i kartograficznego określa: Tereny zamknięte – tereny o charakterze zastrzeżonym ze względu na obecność i bezpieczeństwo państwa, określone przez właściwych ministrów i kierowników urzędów centralnych.

Stan prawny na czerwiec 2005 r.

mgr inż. Jadwiga MARKOWICZ

Członek Zespołu ds. prawa w budownictwie
Sekcja ds. procedur urzędowych i uzgodnień szczegółowych

Dotyczy większości inwestycji

Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach – nowy element procesu inwestycyjnego

27 lipca 2005 roku weszła w życie nowelizacja ustawy – Prawo ochrony środowiska. Niesie one ze sobą ogromne zmiany dla sposobu prowadzenia procesu inwestycyjnego, wprowadza bowiem obowiązek uzyskania nowej decyzji administracyjnej ustalającej warunki wznoszenia obiektu budowlanego w zakresie ochrony środowiska. Obowiązek ten dotyczy co prawda jedynie zamierzeń zaliczonych do przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, niemniej obowiązujące przepisy wykonawcze do ustawy – Prawo ochrony środowiska, do tego rodzaju przedsięwzięć zaliczają obecnie wszelkiego rodzaju drogi (a zatem autostrady, drogi wojewódzkie, krajowe, powiatowe i gminne) czy sieci kanalizacyjne i wodociągowe. Uzyskanie wspomnianej decyzji będzie dotyczyło większości zamierzeń inwestycyjnych.

Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia (decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach) stanowi obecnie dokument niezbędny do uzyskania decyzji o zatwierdzeniu projektu budowlanego i udzieleniu pozwolenia na budowę. Podobnie, jak decyzja o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu jej postanowienia wiążą organ wydający pozwolenie na budowę. Organ ten ma ponadto obowiązek zbadania przed wydaniem pozwolenia na budowę, czy zatwierdzany projekt spełnia warunki i wymagania zawarte w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. I nie może udzielić pozwolenia na budowę, jeżeli stwierdzi niezgodność przedłożonego projektu budowlanego z postanowieniami tej decyzji. Zgodnie z postanowieniami Prawa budowlanego, decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach stanowi załącznik do wniosku o wydanie pozwolenia na budowę i jej brak może stanowić podstawę do pozostawienia wniosku bez rozpatrzenia.

Decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach wydaje wójt, burmistrz lub prezydent miasta lub wojewoda w przypadku, gdy przedmiotem zamierzenia są przedsięwzięcia mogące znacząco oddziaływać na środowisko, dla których sporządzenie raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko jest obowiązkowe w zakresie:

- dróg,
- linii kolejowych,
- napowietrznych linii elektroenergetycznych,
- instalacji do przesyłu ropy naftowej, produktów naftowych, substancji chemicznych lub gazu,
- sztucznych zbiorników wodnych,
- bądź są to przedsięwzięcia na terenach zamkniętych i na obszarach morskich.

Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach jest wydawana przed uzyskaniem:

- decyzji o zatwierdzeniu projektu budowlanego, decyzji o zatwierdzeniu projektu budowlanego oraz udzieleniu pozwolenia na budowę, a także decyzji o pozwoleniu na wzniesienie robót budowlanych dla zamierzeń inwestycyjnych, które stanowią między innymi:
- przedsięwzięcie mogące znacząco oddziaływać na środowisko,

- przedsięwzięcie mogące znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000, jeżeli przedsięwzięcie to nie jest bezpośrednio związane z ochroną obszaru Natura 2000 lub nie wynika z tej ochrony,
- pozwolenia wodnoprawnego w zakresie wykonywania urządzeń wodnych,
- decyzji o ustaleniu lokalizacji autostrady,
- decyzji o ustaleniu lokalizacji drogi krajowej.

Ponadto decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wydawana jest przed:

- dokonaniem zgłoszenia budowy lub wykonywania robót budowlanych w trybie art. 30 Prawa budowlanego,
- dokonaniem zgłoszenia zmiany sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części,
- jeżeli budowa, roboty budowlane lub obiekt budowlany, którego dotyczy zmiana sposobu użytkowania stanowią:
- przedsięwzięcie mogące znacząco oddziaływać na środowisko,
- przedsięwzięcie mogące znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000, jeżeli przedsięwzięcie to nie jest bezpośrednio związane z ochroną obszaru Natura 2000 lub nie wynika z tej ochrony.

Należy przy tym pamiętać, że przedsięwzięciem w rozumieniu przepisów Prawa ochrony środowiska regulujących zagadnienia związane z udzielaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest nie tylko zamierzenie budowlane, ale każda ingerencja w środowisko, której następstwem będzie przekształcenie lub zmiana sposobu wykorzystania terenu i która wymaga uzyskania decyzji lub zgłoszenia wyżej opisanych.

Wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wymaga przeprowadzenia postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko. Postępowanie to dla tego samego przedsięwzięcia przeprowadza się jednokrotnie.

Oznacza to także, że dla tego samego przedsięwzięcia może być wydana tylko jedna decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach. Regulacja ta w praktyce prowadzi do konieczności przyjęcia pewnej sekwencji wydawania decyzji administracyjnych zezwalających na prowadzenie robót budowlanych przed złożeniem wniosku o wydanie pozwolenia na budowę. Wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach będzie miało bowiem pierwszeństwo przed wydaniem tych decyzji, albowiem organy wydające te rozstrzygnięcia są związane treścią decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. W związku z tym, jeżeli przedmiotem zamierzenia jest budowa urządzeń wodnych, to złożenie wniosku o wydanie pozwolenia na budowę dla tego zamierzenia będzie poprzedzone wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, a następnie wydaniem pozwolenia wodno-

dokończenie na str. 28

Dotyczy

dokończenie ze str. 27

prawnego. Jednoczesne wydawanie tych decyzji jest niedopuszczalne. Pozwolenie wodnoprawne byłoby bowiem obciążone wadą powodującą jego nieważność.

Wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach

Wszczęcie postępowania administracyjnego w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach następuje na wniosek osoby, która zamierza przystąpić do realizacji przedsięwzięcia.

Wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach winien spełniać wymagania określone w art. 63 § 2 i 3 Kodeksu postępowania administracyjnego oraz art. 46a ust. 4 Prawa ochrony środowiska. Podanie skierowane do organu ochrony środowiska winno zatem zawierać:

- wskazanie osoby, od której pochodzi, jej adres i żądanie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach,
- poświadczoną przez właściwy organ kopię mapy ewidencyjnej z zaznaczonym przebiegiem granic terenu, którego dotyczy wniosek oraz obejmującej obszar, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie,
- wypis i wyrys z planu miejscowego, jeżeli został uchwalony, a wniosek jest składany do wojewody,
- oryginał lub urzędowo poświadczony odpis pełnomocnictwa, jeżeli zainteresowany działa przez pełnomocnika oraz:
  - informację o wpływie przedsięwzięcia na środowisko zawierającą dane określone w art. 49 ust. 3 Prawa ochrony środowiska, jeżeli jest to przedsięwzięcie, dla którego obowiązek sporządzenia raportu może być nałożony lub przedsięwzięcie znacząco wpływające na obszar Natura 2000,
  - raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, jeżeli jest to przedsięwzięcie, dla którego sporządzenie raportu jest obowiązkowe.

Przebieg postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach

W przypadku przedsięwzięć, dla których sporządzenie raportu może być wymagane, organ ochrony środowiska rozpoczynając postępowanie zwraca się, załączając przedłożony wniosek i załączoną do niego informację o wpływie przedsięwzięcia na środowisko, o opinię do:

- starosty i państwowego powiatowego inspektora sanitarnego,
- wojewody lub na obszarach morskich – dyrektora urzędu morskiego, w przypadku przedsięwzięć, które znacząco mogą oddziaływać na obszar Natura 2000,
- właściwego organu koncesyjnego w przypadku poszukiwania lub rozpoznawania złóż kopalin, na wydobywa-

nie kopalin ze złóż, na bezbiornikowe magazynowanie substancji oraz składowanie odpadów w górotworze, w tym w podziemnych wyrobiskach górniczych,

- dyrektora urzędu morskiego w przypadku przedsięwzięć realizowanych na obszarach morskich
- w sprawie konieczności stwierdzenia obowiązku sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko.

Opinie wymienionych organów są niewiążące i winny być wydane w formie postanowienia, na które nie przysługuje zażalenie. W oparciu o opinie organu ochrony środowiska wydaje postanowienie, którym rozstrzyga o potrzebie lub braku potrzeby sporządzenia raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.

Jeżeli nałożony został obowiązek sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko, organ musi określić w swoim postanowieniu jego zakres. Zakres ten, w przypadku przedsięwzięć, które mogą znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000, może obejmować jedynie określenie wpływu przedsięwzięcia na siedliska przyrodnicze oraz gatunki roślin i zwierząt, dla których ten obszar został wyznaczony.

Na postanowienie nakładające lub nienakładające obowiązku sporządzenia raportu służy zażalenie do organów właściwych dla rozstrzygnięcia odwołania od decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Na postanowienie, od którego nie przysługuje już żaden środek odwoławczy, można złożyć skargę do wojewódzkiego sądu administracyjnego.

W przypadku, gdy organ nie nałoży na wnioskodawcę obowiązku sporządzenia raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, organ nie przeprowadza postępowania z udziałem społeczeństwa. Organ nie przeprowadza postępowania z udziałem społeczeństwa także wówczas, gdy planowane przedsięwzięcie będzie realizowane na terenach zamkniętych, chyba że dotyczy to linii kolejowych, a informacjom o nich nie przyznano klauzuli tajności.

Udział społeczeństwa w postępowaniu o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest natomiast obowiązkowy, jeżeli organ stwierdził potrzebę sporządzenia raportu lub przedłożenie takiego raportu było obowiązkowe. W postępowaniu takim zgodnie z art. 10 Prawa ochrony środowiska, może brać każda osoba prawna i fizyczna, niezależnie od tego, czy jest, czy nie jest stroną postępowania administracyjnego.

Po przedłożeniu raportu oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko, organ prowadzący postępowanie podaje do publicznej wiadomości – poprzez wywieszenie informacji na tablicy ogłoszeń organu, w miejscu planowanego przedsięwzięcia, w prasie lokalnej oraz na stronie internetowej – informację o zamieszczeniu w publicznie dostępnym wykazie wniosku o wydanie decyzji oraz o możliwości składania uwag i wniosków w terminie 21 dni od daty podania do publicznej wiadomości, wskazując jednocześnie miejsce ich składania.

większości inwestycji

Warto przy tym zwrócić uwagę, że ustawa – Prawo ochrony środowiska wprowadziła zasadę, w myśl której organ prowadzący postępowanie w sprawie oceny oddziaływania na środowisko, w przypadkach budzących szczególne zainteresowanie społeczne przed sformułowaniem treści decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach winien zastanowić się nad potrzebą przeprowadzenia rozprawy administracyjnej otwartej dla społeczeństwa.

Po przeprowadzeniu postępowania z udziałem społeczeństwa lub po wydaniu postanowienia rozstrzygającego o braku potrzeby sporządzenia raportu, organ, w ramach postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko, analizuje oraz ocenia:

- 1) bezpośredni i pośredni wpływ danego przedsięwzięcia na:
  - a) środowisko oraz zdrowie i warunki życia ludzi,
  - b) dobra materialne,
  - c) dobra kultury,
  - d) wzajemne oddziaływanie między wskazanymi wyżej czynnikami,
  - e) dostępność do złóż kopalin,
- 2) możliwości oraz sposoby zapobiegania i zmniejszania negatywnego oddziaływania na środowisko,
- 3) wymagany zakres monitoringu.

Ponadto organ ma obowiązek zbadania zgodności planowanego przedsięwzięcia z ustaleniami planu miejscowego, jeżeli plan taki został uchwalony.

Uzgodnienie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach

Przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jej projekt podlega uzgodnieniu z:

- starostą i państwowym powiatowym inspektorem sanitarnym,
- ministrem i państwowym wojewódzkim inspektorem sanitarnym, jeżeli przedmiotem rozstrzygnięcia jest przedsięwzięcie znacząco oddziaływujące na środowisko, dla którego sporządzenie raportu jest obowiązkowe i polega na budowie dróg oraz linii kolejowych albo w przypadku przedsięwzięć znacząco oddziaływujących na środowisko, dla którego sporządzenie raportu jest obowiązkowe i które znacząco mogą oddziaływać na obszar Natura 2000,
- wojewodą lub na obszarach morskich – dyrektorem urzędu morskigo, w przypadku przedsięwzięć znacząco oddziaływujących na środowisko, dla którego sporządzenie raportu może być wymagane i które znacząco mogą oddziaływać na obszar Natura 2000,
- właściwym organem koncesyjnym w przypadku poszukiwania lub rozpoznawania złóż kopalin, na wydobywanie kopalin ze złóż, na bezzbiornikowe magazynowanie substancji oraz składowanie odpadów w górotworze, w tym w podziemnych wyrobiskach górniczych,

– dyrektorem urzędu morskigo w przypadku przedsięwzięć realizowanych na obszarach morskich.

Uzgodnienie to następuje w trybie określonym przepisem art. 106 Kodeksu postępowania administracyjnego. Przepis art. 48 ust. 2 Prawa ochrony środowiska stanowi zatem podstawę prawną współdziałania organów administracji publicznej przy wydawaniu decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu. Katalog organów, z którymi organ wydający decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach ma obowiązek ich uzgodnienia, ma w zasadzie charakter zamknięty, chyba że przepis szczególnie stanowi inaczej.

Organ, zwracając się do organów uzgadniających o zajęcie stanowiska w przedmiocie sprawy, zawiadamia o tym strony postępowania.

Treść decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach

Organ, w oparciu o wnioski i przedłożoną informację o wpływie przedsięwzięcia na środowisko lub w oparciu o przedłożony raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko oraz materiał dowodowy zebrany w sprawie, sporządza projekt decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Organ może wydać dwojakiego rodzaju rozstrzygnięcie merytoryczne:

- o udzieleniu zgody na realizację przedsięwzięcia i ustalającej środowiskowe warunki dla tej realizacji,
- odmawiającej określenia środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację przedsięwzięcia, jeżeli:
  - wnioskodawca nie zgodził się na wskazanie w decyzji wariantu realizacji przedsięwzięcia innego niż zaproponowany we wniosku, której zasadność wynika z postępowania w sprawie oddziaływania na środowisko,
  - organ współdziałający w oparciu o przepis art. 48 ust. 2 odmówił uzgodnienia decyzji,
  - organ stwierdził, że planowane przedsięwzięcie jest sprzeczne z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego.

Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach musi spełniać zarówno warunki określone przepisem art. 56 Prawa ochrony środowiska, jak i te, które przewidziane zostały przepisem art. 107 Kodeksu postępowania administracyjnego.

W decyzji organ jest zatem zobowiązany określić:

- rodzaj i miejsce realizacji przedsięwzięcia,
- warunki wykorzystywania terenu w fazie realizacji i eksploatacji przedsięwzięcia, ze szczególnym uwzględnieniem konieczności ochrony cennych wartości przyrodniczych, zasobów naturalnych oraz ograniczenia uciążliwości dla terenów sąsiednich,
- wymagania dotyczące ochrony środowiska konieczne do uwzględnienia w projekcie budowlanym,

dookończenie na str. 30

Dotyczy większości inwestycji

dokończenie ze str. 29

- wymogi w zakresie przeciwdziałania skutkom awarii przemysłowych, w odniesieniu do przedsięwzięć zaliczanych do zakładów stwarzających zagrożenie wystąpienia poważnych awarii,
- wymogi w zakresie ograniczenia transgranicznego oddziaływania na środowisko,
- stwierdzenie konieczności utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania, jeżeli z postępowania w sprawie oceny oddziaływania wynika, że mimo zastosowania dostępnych rozwiązań technicznych, technologicznych i organizacyjnych, nie mogą być dotrzymane standardy jakości środowiska poza terenem zakładu lub innego obiektu, a obiektem tym jest oczyszczalnia ścieków, składowisko odpadów komunalnych, kompostownia, trasa komunikacyjna, lotnisko, linia i stacja elektroenergetyczna oraz instalacja radiokomunikacyjna, radionawigacyjna i radiolokacyjna.

Ponadto w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach można na jej adresata nałożyć obowiązki:

- dotyczące zapobiegania, ograniczania oraz monitorowania oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, a także wykonania kompensacji przyrodniczej,
- przedstawienia analizy porealizacyjnej, określając jej zakres oraz termin jej przedstawienia dla przedsięwzięć, dla których sporządzano raport o oddziaływaniu na środowisko.

W przypadku:

- dróg,
  - linii kolejowych,
  - napowietrznych linii elektroenergetycznych,
  - instalacji do przesyłu ropy naftowej, produktów naftowych, substancji chemicznych lub gazu
- będącymi przedsięwzięciami, dla których sporządzenie raportu jest obowiązkowe, rozstrzygnięcie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach musi dotyczyć całego zamierzenia realizowanego w granicach województwa.

Załącznikiem do decyzji jest charakterystyka całego przedsięwzięcia.

W uzasadnieniu decyzji organ jest zobowiązany do zamieszczenia informacji o sposobie wykorzystania uwag i wniosków zgłoszonych w związku z udziałem społeczeństwa oraz informacje dotyczące konieczności wykonania analizy porealizacyjnej.

Wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach podlega opłacie skarbowej, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 9 września 2000 roku o opłacie skarbowej.

Zmiana decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dokonywana jest w trybie określonym dla wydania tej decyzji.

Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach jest ważna dwa lata. Dlatego też wniosek o wydanie np. decyzji o pozwoleniu na budowę powinien nastąpić przed upływem 2 lat liczonym od dnia, w którym decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach stała się ostateczna.

mgr Sławomir KOZŁOWSKI
radca prawny MOiB

Na każdą

Specjalne oferty

Broker i doradca ubezpieczeniowy Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa – Hanza Brokers – opracował i przygotował nowe propozycje ubezpieczeniowe dla członków Izby. Oferty te zapewniają inżynierom budownictwa dodatkowe preferencje i korzyści z tytułu członkostwa w Izbie. Umożliwiają skorzystanie ze specjalnych produktów ubezpieczeniowych na warunkach konkurencyjnych w stosunku do standardowych ofert rynkowych.

Ubezpieczenia budowlano-montażowe

Od kwietnia bieżącego roku obowiązuje umowa zawarta między Brokerm a Allianz w sprawie oferowania ubezpieczeń budowlano-montażowych zainteresowanym podmiotom związanym z Polską Izbą Inżynierów Budownictwa w Warszawie.

Opracowany program ubezpieczeniowy stanowi gotową propozycję zawarcia ubezpieczenia budowy/montażu w dwóch proponowanych zakresach (podstawowym i rozszerzonym). Zarazem możliwe są modyfikacje warunków umowy w miarę potrzeb ubezpieczonego. Tryb zawarcia ubezpieczenia jest uproszczony, a stawki i warunki ubezpieczenia preferencyjne – już od 0,95 promila wartości kontraktu.

Przedmiotem ubezpieczenia są roboty budowlano-montażowe realizowane na podstawie kontraktu w zakresie: budownictwa mieszkaniowego oraz biurowego i handlowego, budowy i remontów dróg, budowy i montażu hal przemysłowych. Ubezpieczeniem można objąć również sprzęt i maszyny budowlane, a także odpowiedzialność cywilną z tytułu szkód rzeczowych lub osobowych powstałych w związku z wykonywaniem prac, wyrażonych na placu budowy lub w jego sąsiedztwie. W zakresie ubezpieczenia mieści się sporo przydatnych klauzul dodatkowych, dotyczących m.in. ubezpieczenia w okresie gwarancji, ubezpieczenia podziemnych kabli, rur i innych urządzeń, przedłużenia okresu prac budowlano-montażowych, dodatkowych kosztów godzin nadliczbowych, ubezpieczenia ryzyka projektanta.

Ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej

Dla podmiotów, w przypadku których niewystarczające jest posiadanie obowiązkowego ubezpieczenia OC inżyniera budownictwa, przygotowano we współpracy z Allianz nową ofertę ubezpieczenia OC z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej. Ubezpieczenia takie stanowią niezbędny element ochrony ubezpie-

okoliczność

ubezpieczeń dla członków Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa

zeniowej dla podmiotów gospodarczych posiadających osobowość prawną (spółki handlowe), a w innych przypadkach (własna działalność gospodarcza, spółki cywilne) są istotnym uzupełnieniem obowiązkowego OC. Zawarcie takiego ubezpieczenia jest coraz częściej wymagane przy przetargach czy realizacji kontraktów.

Oferta przewiduje preferencyjne warunki ubezpieczenia oraz specjalną zniżkę z tytułu członkostwa w Izbie. Adresowana jest do podmiotów gospodarczych prowadzących działalność w zakresie budownictwa ogólnego, wykonywania instalacji budowlanych, elektrycznych, prowadzenia robót budowlanych izolacyjnych, instalacji ciepłych, wodnych, wentylacyjnych, gazowych, tynkowania, zakładania stolarki budowlanej, podłóg i ścian, malowania i szklenia, robót wykończeniowych i innych.

Ubezpieczenie obejmuje odpowiedzialność cywilną za szkody osobowe i rzeczowe wyrządzone w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą i posiadanym mieniem. W wariantcie rozszerzonym obejmuje również odpowiedzialność cywilną za szkody osobowe lub rzeczowe wyrządzone przez produkty wyprodukowane, dostarczone, sprzedane przez Ubezpieczonego i (lub) spowodowane przez niewykonanie bądź nienależyte wykonanie prac i usług w okresie ubezpieczenia. Za opłatą dodatkowej składki do ubezpieczenia można włączyć klauzule dotyczące m.in. OC pracodawcy, OC za podwykonawców, OC najemcy i inne.

Ubezpieczenia na życie FINLIFE-INŻYNIER

Od stycznia br. wszyscy członkowie PIIB mają możliwość skorzystania z wyjątkowej oferty ubezpieczenia na życie opracowanej we współpracy z Towarzystwem Ubezpieczeń na Życie FINLIFE S.A. Proponowany program ubezpieczenia FINLIFE-INŻYNIER składa się z trzech efektywnie działających pakietów: „Rodzina”, „Zdrowotno-wypadkowy”, „VIP-1”. Zakres poszczególnych pakietów został zróżnicowany w ten sposób, żeby każdy zainteresowany mógł wybrać wariant zapewniający mu optymalną ochronę ubezpieczeniową. Program charakteryzuje się, oprócz atrakcyjnej ceny, uproszczonymi procedurami przystąpienia do umowy ubezpieczenia bez konieczności wypełniania wielu kwestionariuszy medycznych. Warto również zwrócić uwagę na zakres pakietu „Zdrowotno-Wypadkowy”, w którym podwyższona została suma ubezpieczenia w świadczeniu z tytułu wypadku przy pracy. Oferta ta kierowana jest w szczególności do osób wykonujących zawód o większym stopniu ryzyka.

Ubezpieczenia dodatkowe na wyższe sumy gwarancyjne

Na podstawie umowy generalnej istnieje możliwość zawarcia dodatkowej umowy ubezpieczenia odpowie-

dzialności cywilnej za szkody wyrządzone w związku z wykonywaniem samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie na sumę gwarancyjną przewyższającą równowartość 50.000 EUR. Propozycja ta skierowana jest do członków Izby, którzy chcą posiadać – np. z uwagi na szeroki zakres prowadzonej działalności, wymogi pracodawcy lub kontrahenta – szerszy zakres ochrony ubezpieczeniowej niż obowiązkowe minimum przewidziane przepisami rozporządzenia Ministra Finansów.

W ramach ubezpieczenia dodatkowego istnieją następujące limity odpowiedzialności – ponad sumę ubezpieczenia podstawowego – na każde zdarzenie z następującą dodatkową składką roczną:

- od dodatkowej sumy ubezpieczenia 100.000 EUR – składka dodatkowa 220 zł
- od dodatkowej sumy ubezpieczenia 200.000 EUR – składka dodatkowa 450 zł
- od dodatkowej sumy ubezpieczenia 300.000 EUR – składka dodatkowa 800 zł
- od dodatkowej sumy ubezpieczenia 400.000 EUR – składka dodatkowa 1.300 zł
- od dodatkowej sumy ubezpieczenia 500.000 EUR – składka dodatkowa 1.800 zł.

Zniżki

w ubezpieczeniach indywidualnych Allianz

Przypominamy również, że zgodnie z postanowieniami umowy generalnej Allianz Polska udziela członkom Izby, którzy przystąpili do ubezpieczenia obowiązkowego za pośrednictwem Izby, zniżek na ubezpieczenia indywidualne:

- ubezpieczenia mieszkań/budynków oraz ruchomości domowych – 30% zniżki
- ubezpieczenia komunikacyjne OC obowiązkowe – 10% zniżki (w przypadku jednoczesnego ubezpieczenia mieszkania/budynku – 15% zniżki, w przypadku jednoczesnego ubezpieczenia mieszkania/budynku oraz firmy przy prowadzeniu działalności gospodarczej – 20% zniżki);
- ubezpieczenia NNW – 10% zniżki
- ubezpieczenia turystyczne – 10 % zniżki (Globtroter, koszty leczenia za granicą)

***

Wszystkich zainteresowanych wyżej przedstawionymi ubezpieczeniami zapraszamy do kontaktu z brokerem:

numer infolinii: 0-801 384-666

www.hanzabrokers.pl

hanza@hanzabrokers.pl

